І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 32. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го ЛЮТОГО 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 18, 1972 No. 32. VOL. LXXIX.

ХМАРОСЯГ УНС ВИХОДИТЬ З-ПІД ЗЕМЛІ

Від деякого часу не було в „Свободі" нових інформацій про поступ будови 15-поверхового хмаросягу для нових приміщень Українського Народного Союзу над Гудсоном в Джерзі Сиґі і багато читачів оправдано в листах запитують, що з ним „діється". Діється багато. Як відомо з попередніх повідомлень, будова дещо припізнилася з уваги на те, що при викопинах землі під фундаменти натраплено на непередбачену попередніми помірами кількість і якість скали, яку не можна було розбивати динамітом, бо під тією скалою є тунель підземної залізниці, отже треба було її видовбувати паровими молотами. Видовбавши скалу, покладено могутні фундаменти зі сталі і бетону. На них уже здвигнено стіни — також зі сталі і бетону — двох поверхів пивниці, закрито сталево-бетоновою стелею перший поверх і тепер ставиться вже риштовання для такого ж закриття другого пивничного поверху, що й видно на цій фотознімці. Після закриття другого поверху почнеться вже сталева конструкція надземних поверхів, що поступатиме далеко швидшими темпами, ніж конструкція в землі. Ця сталева конструкція надземних поверхів має початися вже на початку березня. На фотознімці — будівельні робітники закладають риштовання для закриття другого пивничного поверху. Побіч зліва видно відповідно захоронену перед евентуальним пошкодженням під час будови стіну сусіднього будинку Першого Національного Банку Джерзі Сиґі, який винаймив у новій будівлі УНСоюзу три поверхи, праворуч видно будівлі іншого великого банку, а між ними майоріють сильветки двох найбільших у світі будівель Світового Торговельного Осередку в Мангеттені в Ню Йорку по другому боці Гудсону.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 17 лютого 1972

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РІЧАРД НІКСОН ЗАЯВИВ у розмові з членами Конґресу, що він буде поборювати обов'язкове перевезення дітей з одних шкіл до інших заради расової рівноваги. Президент вважає, що таке примусове перевезення на практиці не дасть ніякої користи в боротьбі з сеґреґацією. Федеральний Суд виніс рішення, щоб транспортувати дітей з метою збалянсування кількости білих і чорних учнів у школах. Проти такого рішення виступають багато членів Конґресу і Президент, який займеться цією проблемою після повернення з Китаю на початку березня.

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ ВІЛЛІЯМ КЕЙГІЛЛ запропонував стейтовий бюджет на 1973-й рік у висоті 2 більйони долярів. У посланні до стейтового Конґресу губернатор попередив членів леґіслятури, що це напевно вже останній бюджетовий плян у Ню Джерзі, до якого не включено нових податків, як стейтового прибуткового податку й інших.

У НЮАРКУ НЕВІДОМА ЖІНКА ПОРАНИЛА чотирма пострілами з револьвера суддю-неґра Роджера Янсі. Важко поранивши суддю, вона сіла в чорне авто і зникла. Випадок стався в готелі „Мотор Інн". Суддя Роджер Янсі був першим неґром, призначеним на таке становище в повіті Ессекс.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ КІПРУ АРХИЄПИСКОП МАКАРІОС СПРОВАДИВ з комуністичної Чехо - Словаччини поважний транспорт зброї. Це розгнівало грецький уряд в Атенах, який вислав Макаріосові гостру ноту майже ультимативного характеру, щоб уся спроваджена з закордону зброя була передана міжнародному війську, що перебуває на Кіпрі, і щоб кіпрський уряд переорганізувався, включивши також однодумців колишнього кіпрського національного героя, генерала Ґріваса, який поручає державну злуку Кіпру з Грецією.

ГОЛОВНИЙ СУДДЯ БРИТАНІЇ ЛОРД ВІДЖЕРІ РОЗПОЧАВ слідство в справі вбивства британським військом 30 січня ц. р. у місті Лондондеррі у Північній Ірляндії 13-ох цивільних католиків. Водночас — терор у Північній Ірляндії не припиняється: у Белфасті терористи збомбували один банк, дві крамниці і склад будівельних матеріялів, а в прикордонному містечку Нюрі спричинили вибух і пожежу газолінового збірника, при чому знищено 100.000 гальонів газоліни. Члени родин убитих 13-ох осіб в Лондондеррі відмовилися від будь-якої участи у слідстві лорда Віджері.

ІЗРАЇЛЕВІ ПОГРОЖУЄ, що чотири прихильні йому чорні африканські держави зірвуть з ним взаємини. Сталось це тому, що лідери тих держав, які їздили з мировою посередницькою місією до Ізраїлю і Єгипту, зажадали від Ізраїлю, щоб той заявив ясно і недвозначно, що не змагає до анектування будь - яких арабських земель. Викрутна і неясна відповідь ізраїльського уряду не задовольнила президента Сенеґалю Леопольда Сенора і тому Ізраїль мерщій вислав до столиці Сенеґалю Дакару Вальтера Ейтана, колишнього свого амбасадора у Франції, щоб заспокоїти названого президента й інших африканських лідерів.

В КОНҐРЕСІ ЗСА ЗГОЛОШЕНО РЕЗОЛЮЦІЮ В СПРАВІ ПОРУШУВАННЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ

Вашинґтон. — В грудні минулого року 14 конґресменів зголосили в Конґресі ЗСА оприлюднену тепер резолюцію, яка таврує порушування людських прав у Совєтському Союзі та закликає Уряд ЗСА поробити відповідні заходи для оборони цих прав. Резолюцію, що має назву H(ouse) Con(current) Res(olution) 471, зголосили в Палаті Репрезентантів конґресмени Розентал, Андерсон, Бирк, Буканан, Фіндлі, Фрілінґгойзен, Ґаллаґер, Гемилтон, Ллойд, Мирфі, О'Ніл, Тейлор Джеґт і Ятрон. В резолюції сказано:

Тому, що в Совєтському Союзі чоловікам і жінкам відмовляється вольностей, визнаних за основні всіми цивілізованими країнами світу, як і совєтською конституцією; і

Тому, що жидам та іншим релігійним меншостям у Совєтському Союзі відмовляється засобів для збереження їхньої ідентичности внутрі країни та нагоди для зберігання тієї ідентичности виїздом кудиінди; і

Тому, що право на вільну еміґрацію, яке заперечується совєтським жидам, є правом, потвердженим Деклярацією Людських Прав Об'єднаних Націй, однодушно схвалено Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй,

Отже тому нехай буде постановлено Палатою Репрезентантів (рівночасно із Сенатом), що по думці Конґресу Президент З'єднаних Стейтів Америки повинен поробити негайні і рішучі заходи:

(1) Апелювати до Совєтського Уряду, щоб дозволив на вільний вислів ідей та практику релігії всім своїм громадянам, згідно із совєтською конституцією;

(2) Використати формальні і неформальні контакти із совєтськими репрезентантами в намаганні здобути закінчення дискримінації проти релігійних меншин;

(3) Вимагати від Совєтського Уряду, щоб він признав своїм громадянам право еміґрувати із Совєтського Союзу до країн їхнього вибору, як це потверджено в Деклярації Людських Прав Об'єднаних Націй; та

(4) Видвигнути в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй справу порушування в Совєтському Союзі Деклярації Людських Прав, зокрема проти совєтських жидів та інших меншин.

Уряд має інформувати Конґрес про всі, також і секретні, міжнародні договори

Вашинґтон. — В середу 16 лютого Сенат ЗСА схвалив без будь-яких заперечень, вісімдесят й одним голосом проти зеро, законопроєкт про обов'язок Уряду ЗСА інформувати Конґрес про всі, в тому числі також і секретні, міжнародні договори ЗСА з іншими державами. Схвалено цей законопроєкт всупереч вимогам державного департаменту, який настоює, щоб деякі міжнародні договори були секретними і щоб Уряд ЗСА мав право підписувати їх без відома Конґресу. Проведено схвалення даного законопроєкту за почином сенатської Комісії закордонних взаємин, керівники якої визначають згадане рішення Сенату як „важливий крок до встановлення рівноваги між Конґресом й екзекутивними органами ЗСА у визначуванні напрямних і здійснюванні закордонної політики". Подібний законопроєкт був схвалений Сенатом ще в 1956 році, але ж він був відкинутий Палатою Репрезентантів. Дебати над законопроєктом почалися в 1970 році за ініціятивою республіканського сенатора Кліфорда П. Кейса із Ню Джерзі після того, як виявилося, що Уряд підписав низку секретних договорів з різними державами, в тому числі з Етіопією, Ляосом, Таї (Сіямом), Південною Кореєю й Еспанією. Дебати над законопроєктом виявили повну однозгідність усіх сенаторів, і республіканців, і демократів. Схвалення законопроєкту відбулося випадково перед самим виїздом през. Р. Ніксона до комуністичного Китаю. Подібний законопроєкт перебуває тепер під розглядом Палати Репрезентантів, запропонований республіканським конґресменом Т. Бредфордом Морзом. Голова палатної Комісії для закордонних справ Томас Е. Морґан заявив, що його будуть розглядати в першій черзі.

Далекосхідні держави будуть поінформовані про розмови Ніксона в Пекіні

Вашинґтон. — Два високі урядовці Державного Департаменту, які товаришать президентові Ніксонові в його подорожі до Пекіну, після закінчення її відлетять до кількох країн Далекого Сходу, щоб поінформувати їх про висліди тієї подорожі Президента. Тими урядовцями будуть асистент державного секретаря для далекосхідних і тихоокеанських справ Маршал Ґрін та член штабу Білого Дому Джон Голдриджк. Коли літак президента Ніксона прибуде в поворотній дорозі з Шанґаю до Анкорейджу на Алясці, щоб набрати пальне, названі два урядовці відлетять відтіль до Японії, Австралії, Нової Зеляндії, Південної Кореї, на Філліпіни до Таї (Сіяму), Індонезії, Південного В'єтнаму і на Тайвань (Формозу). Проте з Білого Дому зазначено, що інформації, уділені урядам названих держав, не порушать довірочности розмов президента Ніксона з китайськими комуністичними проводирями, а тільки матимуть на цілі заспокоїти острах деяких з них — головно Японії, Південної Кореї й Вільного Китаю на Тайвані, що у Пекіні не схвалено нічого, що противилось би їхнім інтересам. Тим часом конґресові лідери задеклярували свою солідарність з президентом Р. Ніксоном щодо його подорожі до Китаю, а лідер демократичної більшости в Сенаті Майкел Менсфілд прославляв Ніксона за його „винятково велику персональну ролю", яку він відіграв у стараннях поліпшити взаємини з Китаєм.

В'єтнамські комуністи закидають Америці „саботування" переговорів у Парижі

Париж. — Речники Північного В'єтнаму й В'єтконґу на Паризькій конференції про В'єтнам критикували відмову американської делеґації явитися на засідання, визначене на 17-го лютого, й закидали американській делеґації ведення „саботажу" щодо переговорів про замирення у В'єтнамі. Вони висловили надію, що американська делеґація повернеться на Паризьку конференцію наступного четверга, 24 лютого, але з американського боку нічого в цій справі не сказано. Голова американської делеґації Віллям Портер заявив був, що нема глузду витрачати час на засідання, на яких комуністи обмежуються до виголошування пропаґандивних промов або ставлення Америці ультиматів. Речник в'єтнамських комуністів, нав'язуючи до подорожі президента Ніксона до Пекіну, запевняв, що Мао Тсе-тунґ є великим приятелем в'єтнамського народу, критикував Ніксона, що той, мовляв, їде до Пекіну в той час, коли американське летунство переводить у В'єтнамі найбільше за останні роки бомбардування. В'єтнамські комуністи у Парижі промовчують, що в часі перебування президента Ніксона у Пекіні буде там також Ле Дук То, той член північно-в'єтнамського Політбюра, з яким довгі засекречені розмови вів у Парижі асистент Р. Ніксона Генрі Кіссінджер.

Прем'єр Індії запевняє, що Індія надалі невтральна

Ню Делі. — Індійський прем'єр Індіра Ґанді запевняла у довгому інтерв'ю, що його дала представникові „Н. И. Таймсу" С. Л. Солцберґові, що без уваги на минулорічний пакт приязни Індії з СССР Індія надалі „невтральна", при чому Індіра Ґанді застереглась, що невтральність не однозначна з байдужністю чи пасивністю в міжнародних справах, а тільки з непричасністю до будь-якого військового бльоку. Запитана, чи Індія не думає проявити якимсь способом своєї вдячности Совєтському Союзові за його підтримку в часі індійсько-пакістанської війни, Індіра Ґанді дала неґативну відповідь, звернувши увагу, що кожна держава, яка другому помагає, має в тому також власний інтерес. Вона запевняла, що Індії залежить на добрих відносинах з Америкою і що тому вона, Індіра Ґанді, прагнула б повести „діялог" з американськими лідерами, націлений на поправу погіршених індійсько-американських відносин. Вона теж запевняла, що Індія бажає собі добрих взаємин із Пакістаном та що Пакістан не може бути „сильним" без добросусідських взаємин з Індією. Зате Індіра Ґанді відмовилась будь-що сказати про подорож президента Ніксона до Пекіну.

„Хроніка поточних подій" інформує про проведені в 1971-му році арешти й суди в Україні

Москва. — У розповсюднюваному тепер в СССР 22-ому випуску видаваної підпільно „Хроники поточных событий", який появився з датою 10 листопада 1971 року, подані також — здебільшого за „Українським Вісником" ч. 5, інформації про проведені в Україні арешти й суди українських діячів культури, селян і робітників. Ще 27 січня 1971 року в селі Петричах, Буського району, Львівської области, був арештований учитель української мови і літератури Остап Пастух. Сороклітній тепер О. Пастух закінчив філологічний факультет Львівського університету, одружений — його жінка є викладачем російської мови в названому селі — і мають двоє дітей. Був арештований уже раз О. Пастух ще 1967 року за доносом директора школи в селі Накраше (?), де він тоді працював. Причиною арешту мали бути розмови і настрої О. Пастуха, які здавалися директорові націоналістичними. Тоді Пастуха суджено за статтею 166 кримінального кодексу УССР, тобто за зловживання владою або службовими уповноваженнями. Засудили його на 5 років позбавлення волі і 5 років заборони займатися педагогічною діяльністю, але ж касаційний суд не затвердив вироку. Після теперішнього арешту в домі О. Пастуха був проведений 28 січня обшук, під час якого нічого не знайдено, ані не забрано. Протеж Пастуха поставлено в обвинувачення за статтею 187-1 КК УССР. Попереднє слідство вів слідчий львівського КҐБ Яресько.

21 квітня 1971 р. був арештований за таким же обвинуваченням мешканець Львова Семен Корольчук, лікар-гінеколог Інституту охорони матерей і немовлят, народжений 1930 року. Корольчуком почав займатися КҐБ в 1967 році у зв'язку із справою Українського Народного Фронту.

Вночі з 29 на 30 квітня 1971 року на водонапірній башті в місті Новий Розділ був вивішений жовто-блакитний прапор (Української Народної Республіки). Зняли його тільки вполудне 30 квітня. На другий день арештовано 18-літнього Петра Медведя, слюсарського учня із Роздільського гірничого комбінату. П. Медведя тримають у тюрмі КҐБ у Львові. Від нього вимагають признання, що це він вивісив прапор. На побаченні П. Медвідь скаржився своїй матері, що його б'ють.

В селі Верховина (Івано-Франківська область) відбувся 27 липня 1971 р. районовий суд над гуцулом Миколою Супенюком в обвинуваченні за статтею 187-3 КК УССР. Микола Олексійович Супенюк, нар. 1899 року, мешканець села Бистриця, неписьменний, колгоспник, був обвинувачений „в організації збирання людей села Бистриці для самовільного відкриття церкви 2 лютого 1969 року". Суд засудив Супенюка, який був членом церковної ради, на один рік позбавлення волі. Супенюк до вини не признався.

28 травня 1971 року в Києві був арештований Анатоль Іванович Лупиніс, 1937

(Закінчення на стор. 8-ій)

Цієї суботи Пласт у Ню Йорку маніфестуватиме в обороні прав України

Ню Йорк. — Крайова Пластова Старшина влаштовує з рамени Конференції Центральних Українських Молодечих і Студентських Організацій велику маніфестацію в обороні безпідставно заарештованих українських інтелектуалістів в Україні. Демонстрація відбудеться цієї суботи 19-го лютого і триватиме від 4 до 7 г. вечора на Гаммаршилд Пляза — 47-ма вулиця і 1-ша евню, поблизу будинку ОН. Крайова Пластова Старшина закликає взяти участь у цій демонстрації не тільки пластову молодь, а й старших пластунів та пластунок, а також усе громадянство. Юнацтво та новацтво перебуватиме під опікою і доглядом батьків.

СТУДЕНТИ, ФОНДИ І — У ПЕРШУ ЧЕРГУ — ЗРОЗУМІННЯ БАТЬКІВ — ГОЛОВНІ ПРОБЛЕМИ АКАДЕМІЇ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ

„Маємо прекрасний будинок і модерні шкільні устаткування, маємо найкращі лябораторії, маємо кваліфікований учительський склад, маємо повне визнання церковних і стейтових шкільних властей, маємо всі дані і можливості бути одною з найкращих середніх шкіл Ню Йорку, якою оправдано могли б пишатися всі українці, але брак студентів, брак фондів і — в першу чергу — брак зрозуміння з боку батьків і громадян становлять головну проблему в праці і дальшому розвиткові нашої середньої школи — Академії св. Юра в Ню Йорку" — заявила не без смутку і турботи Сестра Наталія, ЧСВВ, принципалка Академії, відвідавши з кінцем мин. тижня „Свободу" в товаристві голови Батьківського Комітету інж. Любомира Зелика та активного члена цього Комітету пані Ірини Шумилович-Шуварської. Ці турботи були й одною з причин їхніх відвідин, щоб нарід довідався про них і відповідно поступав. Рідна школа і виховання дітей є не тільки проблемою церкви і учителів, але і всієї громади. Інші етнічні групи мають і вдержують десятки і сотні середніх шкіл, мають і коледжі та університети, а ми, українці, що більше чи менше оправдано чванимось своїми досягненнями в інших ділянках, спромоглись тільки на три середні школи і один Менор Джуніор Коледж і їх каригідно занедбуємо. Ці наші школи та їх проблеми будуть внедовзі предметом окремої і максимальної уваги „Свободи", бо це одна з найбільш вітальних справ для нашого не тільки розвитку і росту, але й самозбереження та нашого місця в американській мозаїці.

Академія св. Юра в Ню Йорку має повні чотири кляси із апробованою шкільними властями програмою навчання, в якій українознавчі предмети займають почесне місце. Для характеристики згадати б, що для успішного закінчення школи вимагається від кожного студента 18 пунктів — т. зв. „юнітс": 1 з релігії, 4 з англійського, 4 з українського, 3 з математики, 3 з соціяльних та по одному, два і три пункти з п'яти інших дисциплін, що входять в програму навчання. На всіх 19 учителів в Академії є 13 українців і тільки 6 не-українців, при чому є 15 світських учителів, три сестри-монахині і один священик. Здавалося б, що в такій школі повинно б забракнути місця та

(Закінчення на стор. 7-ій)

Під час відвідин у „Свободі". Сидять (зліва): Сестра Наталія, ЧСВВ, принципалка Академії св. Юра, пані Ірина Шумилович-Шуварська та інж. Л. Зелик, голова Батьківського Комітету.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

13-ИЙ З'ЇЗД СУМА

Ню Йорк. — Цієї суботи й неділі 19-20 лютого в залях готелю Статлер Гілтон при 32 вулиці й 7-й евню відбудеться 13-й з черги З'їзд Спілки Української Молоді Америки, СУМА. Відкриття З'їзду призначене в суботу на 10 г. ранку. Після виборів комісій та звітування й уділення абсолюторії, увечорі від 8.30 в тому ж готелі — баль дебютанток СУМА. У неділю, крім звітів, голова Центральної Управи СУМ мґр Омелян Коваль з Бельгії виступить з програмовою доповіддю. Після відбудуться вибори Головної Управи СУМА на наступну каденцію, передача перехідного прапору СУМА та схвалення резолюцій.

УКРАЇНЦІ НА СВЯТІ ЛИТОВСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Ню Гейвен (МЯ). — 13-го лютого литовська громада Великого Ню Гейвену святкувала 54 річницю проголошення Литовської Держави. На запрошення литовського комітету в святковій академії взяли участь голова Відділу УККА д-р Михайло Снігурович з дружиною і секретар Відділу УККА Василь Добчанський. Д-р М. Снігурович виголосив промову, в якій вказав на конечність найтіснішої співпраці між литовським і українським народом, щоб спільними силами знищити московську імперію і на її руїнах збудувати самостійні держави народів, які тепер є насильно включені в так званий СССР. По мистецькій частині відбулася гостина, в час якої обговорювано практичні аспекти такої співпраці.

БІБЛІОТЕКА ІМ. С. ПЕТЛЮРИ

Париж. — В офіційному списку бібліотек і документаційних установ Франції, виданому Французькою Національною Бібліотекою в 1971 році, фіґурує українська бібліотека ім. Симона Петлюри в Парижі. Вона розташована тепер у власному вигідному будинку. Бібліотека ім. С. Петлюри зареєстрована в міністерстві освіти Франції, яке надало їй умовний шифр-знак ч. 6 220.

100-РІЧЧЯ ІМІҐРАЦІЇ ЛЕМКІВ

Торонто. — Газета „Лемківські Вісті" в числі 2-му з лютого 1972 р. повідомила, що „сторіччя еміґрації лемків припадає на 1972 рік". У вістці сказано, що „перший з українців еміґрував у 1872 році Юрко Кощицький з Нової Веси (Н. Санч). Десять років працював у Ню Йорку й опісля вернувся до старого краю, до рідного села".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подорож у невідоме

Можливо, що Ричард Ніксон сказав правду, ствердивши, що проголошення ним 15 липня минулого року рішення полетіти до Пекіну було „найбільшою несподіванкою в історії". Але найважливіше у світовій історії не зовнішня декорація окремих подій, а їхні реальні наслідки. Покищо вони оповиті глибоким мряковинням.

Американське суспільство в масі прихильно поставилося до цієї Ніксонової несподіванки. Американці раді бачать активізм кожного свого президента, та ще й такий, що виявляється в ім'я миру. Але сам Ричард Ніксон, мабуть, побоюється, щоб вдоволення сірого американця проломанням бамбукової завіси не перейшло в ентузіязм і глибоке розчарування, бо покищо реальним політичним балянсом проголошення з 15 липня мин. року стало приспішене прийняття до Об'єднаних Націй комуністичного Китаю з усуненням звідтам Вільного Китаю, погіршення відносин з її далекосхідніми сусідами — Японією, Південною Кореєю і Вільним Китаєм з осідком на Тайвані та зріст престижу китайських комуністів.

Бодай покищо реальну користь з того рішення президента Ніксона мають тільки китайські комуністи. Сам президент Ніксон напевно здавав і здає собі справу з риску такої операції. Тому він недарма кількакратно перестерігав проти надмірних надій, пов'язуваних з його розмовами із Мао Тсе-тунгом та Чу Ен-ласм. Алеж можна теж припускати, що людина такого формату, як Ніксон, не приймав рішення започаткувати нову еру в історії припиненням ізоляції комуністичного Китаю тільки задля зовнішнього ефекту, ані тим паче — не задля задоволення власної цікавости та амбіції бачитися з китайськими комуністичними диктаторами. Нема сумніву, що в його довгих нарадах з Генрі Кіссінджером і іншими фахівцями, що попередили старання дістати згоду Пекіну на приїзд особистого висланця американського президента — нема сумніву, що в тих нарадах бралося на увагу всі реальні плюси й мінуси, які можуть вийти в близьких і дальших наслідках такого „зближення", „контакту", „діялогу", чи як назвати цей новий характер американсько - китайських взаємин.

Великим невідомим є дійсні заміри китайських комуністів, від яких насправді залежить успіх чи невдача Ніксона. Президент може запропонувати їм велику фінансову й технічну допомогу, якої потребує економічно відсталий китайський велетень. Він може поступитися в справах згаданих американських далекосхідніх союзників, хоч заявив, що покращання відносин з Китаєм не піде за рахунок тих союзників. Але що може і готов комуністичний Китай дати Америці?! Міг би дати дуже багато: натиск на Північний В'єтнам щодо замирення, гарантування не ділі, а не на словах пошанування державної незалежности і невтручання у внутрішні справи країн Південної Азії, — міг би стати ринком збуту для американського експортового промислу й хліборобських продуктів, міг би — що найголовніше — абсорбувати собою увагу Совєтського Союзу й відтягати його увагу від справ Европи і Атлантійського обширу. Чи захоче він будь-що вчинити з цих для Америки важливих справ?!

Українці плекають мрію, щоб російсько-большевицький і китайський колоси поїли один одного, як дві миші у дитячій байці, з яких залишились тільки хвости. Коли згадати пакт Ріббентропа - Молотова з серпня 1939 р між двома, здавалося б, смертельними ворогами, гітлерівською Німеччиною та комуністичною Москвою, і коли згадати про страх Москви перед американсько - китайським „оточенням" її, то годі назвати ці українські мрії утопією. Але покищо нема ніяких познак їх здійснення. Покищо є сумні спогади про страхітливі у своїх наслідках „конференції на вершинах", коли американські президенти безпосередньо брали в свої руки завдання дипломатів. Такими жалюгідними невдачами була участь Вудро Вільсона в Паризькій конференції 1919 р., участь Френкліна Д. Рузвелта у Ялтинській і Гаррі Трумана у Потсдамській конференціях 1945 р., повні невдачі президентів Д. Д. Айзенгавера, Кеннеді і Джансона в усіх їх „вершинних" зустрічах з совєтськими диктаторами у Женеві, Відні, Кемпі Дейвіда і Глесборо. Чи здає собі з цього справу президент Ніксон? Так чи інакше, свою подорожжю у невідоме, яким є його відліт до Пекіну 17-го ц. м., він узяв на себе, на Америку і на ввесь світ великий риск і ще більшу відповідальність.

ІМПОРТОВАНА ІНФЛЯЦІЯ

Париж. — Усе частіше й частіше французи повторюють відомий вислів де Голля про те, що Америка експортує в першу чергу інфляцію. Якщо досі це повторювано для красномовства, то тепер це говориться на базі цифр. А цифри ті різні спеціялісти по-різному переставляють, і в різний час. Ще кілька місяців тому, коли хтось говорив про ненормальний зріст цін чи про поважну загрозу безробіття в зв'язку з девальвацією доляра, його називали гістериком. Тепер тон зовсім інший. Навіть найсерйозніша преса наближається в оцінці положення до тієї, що її дають робітничі синдикати.

На 1971 рік було передбачене підвищення цін на 3%. Ще кілька місяців тому офіційно сказано, що зріст цін осягнув 4%, а тепер виходить за приблизними підрахунками, що за минулий рік ціни пішли вгору на повних 6%. Це ще далеко від катастрофи, бо в багатьох ділянках платні зросли на 10-11%, отже зріст добробуту ніяк не зупинився. Хіба у краще плачених, але й це має свій плюс: різниця між соціяльними верствами зменшується.

Дзвінок тривоги почав несподівано деренчати на відтинку затруднення. Ще на початку грудня м. р. міністер праці лаяв пресу, яка, мовляв, зчиняє паніку, говорячи про зріст безробіття. На початку січня той же міністер офіційно ствердив, що країна має рівно півмільйона людей без праці.

Певно, це ще дуже мало в порівнянні з іншими. Це число дає 2.3 безробітного на сто у Франції, коли в Англії маємо 3.4, а в ЗСА — повних 6. Але справа не в абсолютних числах, а в ході економіки: за 1971 рік безробіття зросло на 40%, а це вже багато, і це викликає тривогу. Тим більше, що між безробітними два на п'ять — молоді й кваліфіковані. Також уперше від часу закінчення війни ринок праці не абсорбував тих, що закінчили школи. Правда, їх було аж 540 тисяч, але в 1975 р. буде 620 тисяч.

Соціологи звертають увагу на те, що у Франції населення не любить промисловости. Забагато є бюрових сил, а замало, наприклад, тих, що хотіли б працювати на фабриках порцеляни. Француз не любить машини, що гуде й вимагає фізичного зусилля, навіть найменшого. Тут багато говориться про працьовитість німців чи навіть англійців, але замало про те, що у Франції цьому лихові можна було б у значній мірі зарадити, коли б хтось звернув серйозну увагу на умовини праці в промисловості. Німецькі фабрики щораз модерніші, краще влаштовані, праця в них щораз легша. Коли ж подивитися на французькі заводи й робітничі помешкання, наприклад, у Ст. Етієн або в східній Франції, то стане ясно, що французи або взагалі не хочуть там працювати, або з східньої Франції йдуть на роботу за близький німецький кордон.

У кожній, мабуть, країні працюють імпортовані робітники. Так, Франція від давен - давна імпортує чужинців на важку й брудну роботу. Колись це були альжирці, тунісійці, марокканці. Між двома війнами це були поляки, а між ними й українці, що їх привозили для праці в сільському господарстві й в копальнях. На будови привозили звичайно італійців. Тепер багато чого на цьому ринку змінилося.

Із Східньої Европи робітники не приїздять, хіба дещо прибуває з тієї ж Польщі. Італійці не їдуть, а альжирців перестали привозити, бо все здібніше затримує власна держава. Але справа погіршилась тим, що тепер треба якщо вже не кваліфікованого робітника, то бодай грамотного. Але все ж ще завжди потрібно й менш грамотного, що виконував би брудну роботу. Тож збільшилося число робітників із Чорної Африки і появилися робітники, яких колись не було: турки, португальці, югослави.

Шовінізм — слово французьке. Французи не люблять чужинців, і до війни цей бік справи був дуже важкий. Воєнні потрясення не змінили її настільки, щоб пересічний француз не вважав, що чужинець „їсть його хліб". З появою безробіття раптом з'явилась проблема чужинецьких робітників.

Підніс її уряд, бо хоч урядові годі закинути тупий шовінізм, все ж... все ж чужинецьких робітників легше заспокоїти або просто з ними менше рахуватися, адже вони не голосують при жадних виборах. Тому спільними заходами держави й ринку праці число приїжджих чужинецьких робітників у 1971 р. становило лише 130 тисяч, коли в 1970 р. дійшло було до 200 тисяч.

Це число буде спадати, бо уряд всіми способами намагається обмежити дику іміграцію, коли приїздять люди з Альжиру чи з Чорної Африки зовсім не підготовані до праці коло машини. Збирають для них по селах гроші на квитки, а в Марселі вони опиняються без помешкання і засобів, не кажучи вже про знання мови. Але чи схочуть французи перебирати працю, яку кидають чужинці?

Офіційні опитування стверджують, що ні. Наприклад, французи не хочуть працювати в гарбарнях, бо хоч платять там добре, але праця брудна, сморід. Тому часто можна почути: „Є праця, що надається тільки для чужинців..."

Чужинців у Франції понад три мільйони, з чого лише половина працює. Там, де оселюються вони родинами, де їхні діти ходять до школи, починаються проблеми, зокрема расові з мусульманами. Тоді раптом французи перестають говорити про расові проблеми в ЗСА. Шовінізм не завмер, зокрема по селах і малих містечках. Преса оповідає, що в одному селі вижили єдиного чужинця і... опинилися без хліба, бо це був пекар. Ніхто з французів не перебрав маленької пекарні, що давала малий прибуток.

Зате у Франції дуже рідко видалюють чужинців з огляду на запотребування ринку праці. Швайцарці і німці спроваджують чужинецьких робітників пляново, приміщують їх, опікуються ними. Цього у Франції немає. Але 1967 року із Західньої Німеччини, при перших проявах рецесії, примусово відіслано додому 245 тисяч законтрактованих чужинців.

Кожна медаля має два боки.

Франція не перестане імпортувати чужинецьких робітників. На найближчі роки передбачено привезти 350 тисяч нових. Але їх тепер будуть вибирати. Менше братимуть арабів та чорних, бо вони гірше асимілюються, зростуть шанси еспанців та португальців. При прийманні Великої Британії до Европейського Спільного Ринку було застереження, що вільне кружляння робітників по країнах цієї Спільноти не стосується кольорових, що приїхали до Великої Британії з азійських чи африканських країн Коммонвелту.

Усе це зрозуміло й навіть оправдано, але Франція легально закидає стару традицію гостинности, без огляду на колір шкіри. Тут уряд поступається загалові, беручи до уваги реальність настроїв. Інфляція простягається також на ідеали будь вони імпортовані чи експортовані.

Т. Дж.

В. С-ко

СТОРІЧЧЯ СКРИПНИКА

(2)

Обтяжений комплексом неповноцінности, недоучений семінарист, Сталін глибоко ненавидів Скрипника, який далеко перевищував його своєю освітою, начитаністю і шириною своїх заінтересовань.

Очоливши на Україні народний комісаріят (міністерство) освіти і ставши членом Центрального Комітету всесоюзної комуністичної партії, Скрипник розпочав широку українізацію, що охопила не лише державний апарат, пресу та школу, але також видавництва, театр і кіно. І це він був ініціятором створення видавництва Української Радянської Енциклопедії і якийсь час її головним редактором.

В цьому надзвичайно тяжкому завданні ортодоксальний комуніст Скрипник натрапляв на гострий спротив у самій КП(б)У, де більшість провідних і рядових членів становили тоді росіяни та жиди, на спротив російської інтелігенції, зокрема службовців і навіть частини російського та зросійщеного робітництва.

Не маючи широких контактів з українською безпартійною національною інтелігенцією, до якої Скрипник завжди ставився з недовір'ям, а яка, проте, активно включилась в українізацію, слушно вважаючи її продовженням процесів культурного відродження 1917-21 років, Скрипник фактично перебував у своєрідному духовому вакуумі. Його виразна ворожість до колишніх укапістів, соціялістів-революціонерів і соціял-демократів відштовхувала від нього і ці групи українських інтелігентів, пізніше поголовно винищених Сталіним.

Ненависть до Скрипника російських елементів посилювала його боротьба з московським великодержавним шовінізмом, боротьбу проти якого з тактичних міркувань проголошував також Ленін. Це ті елементи, що всіляко намагались осмішувати і дискредитувати українізацію, ширячи українофобські анекдоти і навіть одверто виступаючи (Ларін, Гладков та ін.) проти тоді офіційної лінії на українізацію, білорусизацію, грузинізацію, вірменізацію, — лінії, яку визначав як найбільш компетентна в цій справі у партії особа — Микола Скрипник.

Своєю впертістю, спираючись на власний авторитет як одного з найбільш заслужених перед партією большевиків, Скрипник осягнув дуже імпозантних наслідків. В урядових установах, партійному апараті, високих школах раптом піднісся відсоток українців. У „боротьбі двох культур" на Україні виразно перемагала українська культура. До зукраїнізованої харківської опери („Это же невоз можная вещь на базарном языке ставить „Кармен"!) масово посунули змосковщені обивателі. Газету „Вечірній Харків", дуже добре поставлену, відразу розхапували. В столиці УССР виходив російською мовою одним-однісінький, нецікавий журнал „Плэмя".

В тому періоді бурхливо розвивалась українська література, в яку йшли не лише селянські, але й робітничі діти. В роках українізації появився в літературі ряд блискучих імен, і тоді ж, повіривши офіційній партійній лінії, почав літературну дискусію Хвильовий, викинувши гасло „Геть від задрипанки Москви!" — очевидно, не тієї Москви, „центру світової революції", а міщанської, великодержавницької.

Зовнішня імпозантність цього руху великою мірою вплинула на молодь — і не тільки молодь! — Західньої України, яка гуртами тікала через „зелену границю" з Польщі, щоб „будувати Україну" — таку, якою хотіла б вона бачити. Але не розуміла вона, якої України хотів Скрипник, що перший виступив, цим разом спільно з Сталіним, проти Хвильового і інших націонал - комуністів.

Тим часом ворог Скрипника, Сталін, уже зійшов на вершини влади і почав зосереджувати її в своїх руках, змітаючи по дорозі всіх противників. З колективізацією сільського господарства, а далі масовими чистками українізація припинилась, і почалася знову тотальна русифікація. В підвалах НКВД масово зникали українські культурні діячі. Самокритика Хвильового нічого йому не помогла, і він в обличчі загрози арешту скінчив самогубством. Почалося цькування Скрипника — спершу обережно, мовляв, „за широкою спиною товариша Скрипника" ховаються петлюрівці та інші буржуазні націоналісти.

Для Скрипника стало ясно, що карта його бита. А коли вже одверто стали закидати йому „націоналістичні ухили", коли покликали його на „партійний суд", він пустив собі кулю в скроню. І так закінчився період скрипниківщини, і на Україні знову розпаношився московський шовініст.

Згідно з ленінсько - сталінською діялектикою це був її природній кінець.

На XXII партійному з'їзді в Москві, після смерти Сталіна, Скрипника „реґабілітували", але жадної з його ідей, жадної з його концепцій щодо „большевицької України" не реґабілітовано. Всі його книжки про національну політику комуністичної партії знищено, і сучасна молодь на Україні, за поодинокими винятками, про Скрипника знає лише те, що нині пишуть про нього в совєтських газетах.

Вершком цинізму звучить ось хоч би така фраза про Миколу Скрипника в „Молоді України" з 25 січня: „Активно боровся Микола Олексійович за правильні шляхи розвитку українського культурного процесу".

Про наукові досягнення наших професорів

У грудні, коли відбувалися наукові конференції американських істориків у Ню Йорку і американських славістів у Чикаґо, „Свобода" помістила кілька докладних звідомлень з тих частин конференцій, у яких брали безпосередню участь професори-українці. Про деяких професорів були згадки по кілька разів, з чого виходило б, що на доволі численну кількість наших професорів, що викладають в американських університетах (на жаль, дотепер ми не спромоглися на хоча б приблизну статистику про професорів - українців в американських і канадійських університетах), тільки кілька виробили собі ім'я. Тим часом у різних американських університетських центрах є наші професори, що не тільки успішно працюють у своїй професії, але й у міру обставин, стараються інформувати американський інтелектуальний світ про народ і країну свого походження. Одним з таких невсипущих діячів є проф. д-р Володимир Тарас Жила, і я уважаю своїм милим обов'язком познайомити читачів „Свободи" з його незвичайно успішною науково-організаційною діяльністю. Ареною його праці є Тексаський Технічний університет в Луббок, Тексас, де в 1963 р. він почав працювати доцентом, а від 1968 року працює надзвичайним професором на мовному факультеті. За релятивно недовгий час він зумів здобути собі признання й пошану не тільки в університеті, в якому працює, але й в інших університетах південних стейтів. Доказом цього є його кількакратний вибір до різних комісій центрально-південного Відділу найбільш престижевої американської організації викладачів модерних мов (МЛА). Спершу він був секретарем південного Відділу МЛА, а в 1966 - 68 його головою. Одночасно його вибрали віцепрезидентом тексаської секції неменше престижевої американської організації викладачів слов'янських мов (ААТСЕЕЛ), а в наступному році президентом. Крім організаційної, проф. Жила веде також інтенсивну наукову діяльність. Він систематично бере активну участь у різних наукових конференціях, на яких читає доповіді звичайно з обсягу української філології й літератури. Він також брав участь у трьох міжнародних конференціях ономастів або ономастики. Проф. Жила опублікував три книжки і цілий ряд наукових статтей, у чому 75 рецензій здебільша на українські твори.

В останніх роках проф. Жила багато уваги присвячує порівняльній літературі й в цій ділянці він здобув собі справжні успіхи. Як один із головних ініціяторів і організаторів щорічних конференцій порівняльної літератури в Тексаському Технічному університеті, він очолює міжфакультетний комітет порівняльної літератури та комітет симпозіюму порівняльної літератури. У цій функції він зорганізував уже чотири загально американські конференції, у якій брали участь професори — фахівці порівняльної літератури з різних американських університетів. Про організаційний хист проф. Жили свідчить те, що тоді, коли в першій конференції взяло участь 650 осіб, у четвертій конференції було вже 2455 слухачів. Конференції присвячені загальним або спеціяльним темам: „Джеймс Джойс", „Від сюрреалізму до абсурду", „Франц Кафка". Матеріяли конференції публікуються в окремих виданнях під редакцією проф. Жили. До конференції проф. Жила старається притягнути й заокеанські величини, як напр. пок. Самюеля Бекета, відомого лавреата нобелівської нагороди, від якого дістав два листи подяки за присвяту йому одного із томів „просідінґс". Але найбільшою гордістю проф. Жили є те, що часом йому вдається впровадити в програму конференції і українську тематику, так як напр. на цьогорічній січневій конференції, присвяченій сучасній американській літературі, включена доповідь про Ернеста Гемінґвея в українській літературі, що її виголосив проф. Яр. Славутич з Альбертського унів. в Канаді.

У просторому Тексасі та

(Закінчення на стор. 8-ій)

Ольга Приходько

КАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ

(22)

Жорж почав ходити на лекції цього професора, при чому завжди сідав на першому місці перед катедрою і записував виклади, а часами скромно ставив якесь запитання. Професор під час лекції дивився головно на Жоржа, як на найбільш уважного слухача. А згодом Жорж несміливо попросив професора допоручити йому літературу для ширшого ознайомлення з предметом. Дещо з цієї літератури він прочитав. Нарешті, коли професор закінчував цикл своїх лекцій, рішився попросити у нього тему для своєї дипломної праці, яку хотів би писати під проводом цього професора.

І в цей час сталася подія, яка вплинула на все дальше життя Жоржа.

Як великий авторитет в судівництві цей професор не раз уміщав в урядовому журналі критику або звіти з деяких видатних судових процесів. Наближався 20-літній ювілей професора і редактор журналу хотів з цього приводу видати окремою брошурою його найбільш цінні праці, а тому попросив переглянути друкований за цей час матеріял і вибрати те, що вважає він за найбільш варте уваги. Професор відповів, що він на це не має часу, а що для цього є молодша братія в редакції. Однак, нікого компетентного на таку кропітливу та невдячну працю не знайшлося. І тоді у професора майнула думка — чи власне Жорж не зробив би для нього цю підготовчу працю. Хлопець справляє враження дуже інтелігентної людини, також видно, що добре вихований, очевидно з порядної родини, і можна буде довірити йому цю працю у себе вдома.

Так міркуючи, сказав він Гуревичеві, що спочатку може для проби дати йому невелику літературну працю з судівництва. Якщо буде вона успішна, тоді можна буде подумати про дипломну працю.

Звичайно Жорж поспішив виявити повну готовість і охоту виконати ту працю. Професор порадив йому почати з ознайомлення із загальним перебігом кожного з тих судових процесів. Якщо у Гуревича є юридична інтуїція, то він зразу серед тих заплутаних матеріялів зуміє знайти напрям, якого треба триматися, щоб розплутати цілу справу. Власне в цьому є щось подібне до гри в шаради — хто вміє орієнтуватись і відгадує легко шаради, той має передумову бути добрим юристом. Звичайно, найголовніше знати добре закони, особливо при цивільних процесах. Кримінальну справу при певному красномовстві та суґестивному впливі може виграти й лаїк, але цивільні справи завжди виграє знавець параграфів.

Нарешті професор сказав, щоб Гуревич з тією працею особливо не поспішав, що може працювати у нього вдома і користуватися його кабінетом, де всі матеріяли матиме під рукою, що у нього самого стільки справ, що лише вечорами має змогу працювати вдома. Взагалі завжди холодний і офіційний тон професора цим разом був досить привітний.

Для початку це був великий успіх для Жоржа. Зараз же на другий день він скористав з ласкавого запрошення і подзвонив до віллі, яка була власністю професора. Відчинила йому елеґантна покоївка і завела до просторого кабінету, де був приготований окремий стіл з купою газет та журналів і всім потрібним для праці.

Гуревич був здібний і розумний хлопець. Було йому ясно, що від вислідy цієї праці багато для нього залежить, отже пустився уважно і пильно до тих нудних звітів, в яких спочатку майже нічого не розумів. Але він уперто читав і читав. Підбадьорювала думка, що коли професор доручив йому таку справу, то значить вважає його за настільки здібного, що всилі її виконати.

Сторінку за сторінкою, раз, другий і третій, все далі й далі читав Жорж, аж поки дещо почав усвідомлювати в тій плутанині незнайомих виразів, форм і зворотів офіційної урядової мови. Скупчував всю свою увагу, щоб знайти головну нитку, напрям, якого треба триматися. Мав враження, що все те навмисне написано так, щоб не кожний міг розуміти.

Тихо відкрилися двері, нечутно ввійшла покоївка, поставила тацю з сніданком на малий столик і так само, нечутно вийшла.

Жорж глянув на тацю. — Ах, яке гарне сервірування!

З приємністю згадались йому дитячі роки, коли в дворі у дідича були так само вишколені слуги, так само гарно сервіровані страви і навіть атмосфера була зовсім інша, як та, в якій йому доводиться жити. Той вічний чад з кухні, ті брудні помийниці, та тіснота, ті пошарпані меблі в кімнатах, де вічно товчуться докучливі квартиранти, той галас і та вся убогість здалися йому, в порівнянні з цим комфортом, з тишею цього кабінету, просто образливими.

З дня на день, ходячи до свого професора, Жорж незабаром почав щораз більше розбиратися в заплутаних судових процесах, робив виписки, комбінував висновки і за порівняно короткий час був готовий з тією нудною працею. Вдома розуміли, що він готується до важливого іспиту і старалися відгадати найменше його бажання, а товариші дивувались, що він постійно сидить до пізньої ночі над своєю працею, чого з ним раніше ніколи не траплялося.

Жорж почував, що виконав своє завдання добре, але, знаючи, що професор строгий і має великі вимоги, боявся, що його працю він забракує або скаже ґрунтовно переробити. Завжди спокійний і певний себе, цим разом Жорж навіть хвилювався, коли передавав професору дбайливо переписаний рукопис.

За кілька день педель в університеті вручив Гуревичеві пакет від професора і попросив разписатися в одержанні. Схвильований Жорж обережно розкрив пакет. Була там коротка подяка, похвальна оцінка праці, а головно — солідний гонорар, якого він не сподівався. Професор ще раз похвалив його і сказав, що як Гуревич має час і бажання, то може й издалі вправлятися в юриспруденції. Виявилось, що у професора нагромадилося ще багато всяких матеріялів для опрацьовання і що він охоче передасть дещо з того Гуревичеві, а при тому Гуревич може собі сам на своє бажання вибрати тему для дипломної праці.

З тієї пори почалась тісніша співпраця цих двох людей, що один до одного близько підходили. Недарма є прислів'я: „Рибак рибака бачить здалека". Головно вони були потрібні один одному: професор вже давно шукав юриста, який робив би для нього всякі підготовчі праці, а Жорж потребував протекції, щоб чимскорше зробити відповідну кар'єру. Крім того подобалося Жоржеві в домі професора, де все було влаштоване по-великопанськи.

Незабаром він став в тій родині своєю людиною. Дружина професора часто запрошувала його на вечерю, часами просила супроводити її з донькою до театру, на вечірку або баль. Подобалось їй, що він був добре вихований, умів піддержувати розмову і тримався в товаристві дуже достойно, а головно був такий гарний з себе, що приємно було бачити його в парі з своєю донькою.

(Далі буде).

Січневі Роковини в Денвері

Губернатор стейту Колорадо Джан Лов передає підписану ним проклямацію Дня Української Незалежности українській делеґації. На фото (зліва): викон. обов'язки голова Від. УККА в Денвері Іван Стебельський, виконуючий обов'язки секретаря Відділу УККА Михайло Медвецький, п-і Г. Роджерс, парох. української католицької церкви о. Павло Смаль, Катруся Богданович, парох української православної церкви о. Т. Діятелович та Леся Волянська.

Цьогорічні святкування Роковин Актів 22-го січня 1918 і 1919 років українська громада під проводом Відділу УККА в Денвері започаткувала 18-го січня авдієнцією та підписанням проклямації Українського Дня Незалежности губернатором нашого стейту Джаном Ловом. Участь у делеґації взяли отці обох наших церков, а саме української католицької о. Павло Смаль, української православної о. Теодозій Діятелович, п. Г. Роджерс, представники Відділу Іван Стебельський, Михайло Медвецький, Петро Олексієнко від Т-ва Прихильників УНР та від денверської пластової молоді Катруся Богданович і Леся Волянська. Обі були одягнені у прекрасні народні строї.

У проклямації губернатор нашого стейту, який минулої осени був у Києві, м. ін. стверджує, що український нарід, хоча поневолений московським комуністичним режимом, продовжує боротися за повну самостійність та глибоко у своїх серцях носить полум'я свободи і незалежности. Український нарід залишається сьогодні природним союзником вільного світу у його боротьбі проти всяких імперіялізмів.

23-го січня в обох наших церквах при великій кількості вірних обох обрядів відбулися святочні відправи та молебні в намірені поневоленого українського народу. Обидва отці виголосили з тієї нагоди проповіді.

За усильним старанням Управи Відділу УККА в Денвері 26-го січня 1972 р. у вечірньому, найбільш поширеному, виданні місцевої англомовної газети Denver Post поміщено на доброму місці статтю п. г.: „Українці святкують День Незалежности". У тій статті зазначено, що українсько - американська громада нашого міста 30-го січня 1972 р., під патронатом Відділу УККА, буде обходити 54 річницю проголошення Незалежности та 53 річницю проголошення Соборности всіх українських земель в одну незалежну, демократичну і соборну Українську Державу.

Згадано про боротьбу українського народу, про підписання губернатором проклямації та про переслідування, арешти, виселювання заборону релігії та економічний визиск України.

Ця стаття так своєю появою як і змістом у найбільш репрезентативній газеті на Заході Америки викликала велике враження на членів української й американської громади. Тим більше, що „Денвер Пост" цілими роками вперто відмовлявся поміщувати щонебудь на українські теми.

Святкова академія при великій участі народу відбулася 30-го січня вечером у залі жіночого клюбу при 940 вул. Лінкольна з багатою програмою, якою проводив Богдан Федущак.

Ще перед початком академії велике враження на присутніх викликала поява офіційного фотографа тієї ж самої „Денвер Пост". І зараз на другий день, 31-го січня, на третій сторінці поміщено з відповідним написом знімку членів танцювальної групи „Верховина", яка існує при пластовій станиці під керівництвом Б. Федущака.

З огляду на згаданого фотографа, академія зачалася із деяким спізненням. Започатковано її американським гимном, що його відіграла Оксана Станиславів. Сцена була прибрана тризубом, прапорами та святховими датами.

І. Стебельський, виконуючий голова Відділу УККА в Денвері, відкрив Академію, вітаючи отців, учасників Визвольних Змагань, гостей та всіх численно присутніх. Зокрема привітав Керол Ворд, співробітницю жидівського Комітету для вшанування сумних роковин Бабиного Яру, та деяких американців, які своєю присутністю звеличали це наше найбільше національне свято.

При цій нагоді І. Стебельський подякував також усім виконавцям академії, як також усім тим, хто спільним зусиллям та об'єднаними силами дали свій позитивний вклад праці у святкову імпрезу. Він також згадав, що ворог почав новий наступ на живі сили українського народу, на його молодих, найкращих та безкомпромісових представників і взивав громаду до активности, єдности та до посиленої моральної і матеріяльної допомоги нашим братам в Україні у їхній важкій та довгій боротьбі.

Повстанням з місць та однохвилинною мовчанкою вшановано поляглих за Україну, а присутніх учасників Визвольних Змагань 1917-1921 рр. авдиторія нагородила гучними оплесками.

Б. Федущак відчитав вже згадувану проклямацію, а мішаний хор „Гомін" під керівництвом П. Химича відспівав дві пісні.

Святкову промови виголосив д-р Богдан Винар. Численна публіка з увагою слухала про історичний перебіг славних подій, що увінчалися двома 22-ми Січнями.

Потім О. Станиславів відіграла на фортепіяні дві музичні композиції, за що публіка нагородила її рясними оплесками. М. Кротюк віддеклямувала вірш, а молодий скрипаль Петро Романишин відіграв музичну композицію, а опісля з молодшим братом Юрком відіграли скрипковий дует.

Велике зацікавлення та рясні оплески публіки збирав дівочий гурток „Чайка" під кер. К. Богданович, який відспівав дві народні пісні Деклямацією, виголошеною Женею Коцюбою, закінчено першу частину імпрези.

Другу частину академії започаткувала молодша пластова танцювальна група під керівництвом Вол. Цебрія. Ця група була зложена із дівчаток і хлопчиків, вбраних у народні строї, які виконали два танки і були нагороджені бурхливими оплесками учасників.

Учні Рідної Школи, управителем якої є інж. Ігор Яременко, виступили з збірною піснею під кер. Ж. Федущак та з деклямаціями учениць Ніни Івашко, Зені Коритко та Вікторії Яременко.

Поява так чисельної групи здисциплінованих дітей на академії 22-го січня доказала та переконала чисельну авдиторію, що, якщо є відповідні люди, котрі мають охоту та вміння зайнятися молоддю та працювати над нею, то вона не пропаде для нашої справи, а буде держатися нашого національно-релігійного кореня. Молоді у нас усюди є багато, тільки треба її посилати до наших виховно - молодечих товариств та вміло нею зайнятися.

Найбільше оплесків збирала старша танцювальна група „Верховина", що вже два роки існує при Пластовій Станиці під кер. Богдана Федащука. Ця група виконала два народні танки. Вона вже виступала на кількох фестивалях танців і може сміло конкурувати із кращими нашими танцювальними групами Америки чи Канади. Довга та наполеглива праця членів групи під керівництвом Б. Федащука увінчалася повним успіхом.

Згідно із напрямними Централі та великою протестаційною акцією на терені усіх наших осередків в Америці в обороні новоарештованих та переслідуваних наших братів в Україні, І. Стебельський відчитав відповідні резолюції та візвав усіх присутніх підписати листи-протести, які Управа Відділу вишле відповідними листами президентові Ніксонові, нашим сенаторам, конґресменам, американському амбасадорові при Об'єднаних Націях, губернаторові нашого стейту та стейтовій законодатній палаті. В результаті зібрано на залі 255 підписів.

Гимном „Ще не вмерла" закінчено академію. Святкування 22-ох Січнів в Денвері визначалися великою скількістю учасників, різнородністю програми, участю чисельних чужинців, а найголовніше — великою пропаґандою української справи на сторінках місцевої англомовної преси.

Дуже позитивне явище — це велика участь молоді різного віку і представників старшого покоління.

І. С.

Січневі святкування в Ню Гейвені

Ню Гейвен, (М.Я.) — Стараннями Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ Ню Гейвен, при співпраці усіх Товариств і Організацій, членів Відділу УККА, врочисто відсвятковано 54-у Річницю Незалежности і 53-у Річницю Соборности. Святкування започатковано підписанням Проклямації в пошану Роковин Незалежности України. Підписав її посадник міста Ню Гейвену Барт Ф. Гайда 10-го січня, 1972 -го р. в присутності представників Управи УККА і групи місцевих українських студентів. Делеґацію очолив д-р Михайло Снігурович, голова Віділу. Подібну проклямацію підписав в Гартфорді 18-го січня, 1972 р. губернатор Стейту Коннектікат Томас Дж. Меськіл в присутності представників усіх Відділів УККА стейту Коннектикат. Від УККА Ню Гейвену при акті підписання були присутні д-р Михайло Снігурович і о. Йосиф Скульський. В суботу 22-го січня ц. р. в пошану Січневих Роковин відбувся бенкет і баль у великій балевій залі Шератон Парк Плаза Готелю в Ню Гейвені. Бенкет започатковано національними гимнами; американський відіграла на фортепіяні Лариса Садівська, український відспівали усі присутні. Бенкет відкрив і вступне слово виголосив голова Місцевого Відділу УККА д-р Михайло Снігурович, а проводив ним Богдан Лисяк, голова Братства I УД, УНА в ЗСА. Привіти виголосили: Барт Ф. Гайда посадник міста Ню Гейвену, Чарлс Вільніс, представник литовської групи, проф. Дейвід Н. Рав, проф. політичних наук на Єйльському університеті і стейтовий сенатор Лоренц Де Нардіс, особистий представник губернатора Стейту Коннектикат. Головні промови виголосили: Роберт Н. Джаймо, конґресмен — англійською мовою і ґенерал Аркадій Валійський — українською мовою.

Схвалено теж резолюції, в яких протестується проти нової хвилі арештів діячів української культури в УССР та висувається домагання інтервенції в цій справі ОН і американського уряду. Резолюції прочитав Василь Добчанський, секретар УККА, Відділ Ню Гейвену. Молитву так на початку як і на закінчення провів о. Йосиф Скульський, парох української католицької церкви в Ню Гейвені. Баль започаткувала українськими народними танками, українська танцювальна група „Веселка", яку навчає Роман Строцький. Під час балю відспівано „Многая Літа" ґенералові Валійському, який якраз в цей день відзначав свої уродини.

В неділю 23-го січня 1972 р. відправлено урочисті Богослуження в намірені українського народу в церквах обох віровизнань. По Богослужбах о год. 12.30 відбулася церемонія зложення вінка в пошану Героїв поляглих за волю. Цей святочний акт проведено під „Смолоскипом Волі", на якому горить „Вічний Вогонь" перед місцевою ратушею. Акт, який започатковано і закінчено молитвою, відкрив голова місцевого Відділу УККА. Вінок зложив сумівець Ярослав Данів в асисті пластунок Дарки Посполитої і Галі Висовської. Промовляли: Ген. Валійський, інж. Орест Дубно і посадник міста Б. Ф. Гайда. Закінчено піснею-молитвою „Боже Великий Творче Всесильний". У врочистості зложення вінка взяли організовану участь українські ветерани, сумівці і пластуни. Усе фільмувала місцева телевізійна стація і передала це в рямцях новин слідуючого дня. В час церемонії зложення вінка і в дні 22-го січня повівав із ратуші український прапор. Про січневі святкування писала місцева американська преса і подавало місцеве радіо.

Українці у Випані відзначили Роковини Державности і Соборности

Випані, Н. Дж. (в. п.). — У неділю 30-го січня б. р. о год. 4-ій по пол. в місцевій парох. залі, українці у Випані відзначили Роковини Листопадового Зриву та державної незалежности України і соборности Українських Земель. Ініціятором святкування був Відділ УККА та представники громадських організацій, його членів.

Свято відкрив і резолюції проти переслідування і арештів українських патріотів в Україні — московським окупантом України, відчитав голова Відділу Василь Пасічняк. Він вказав на самопосвяту репресованих інтелектуалістів в Україні, інтерпретуючи, клич Валентина Мороза „будемо битись", закликаючи до боротьби присутніх, з кождим хто наважується руйнувати самобутність українців у вільному світі. Резолюції прийнято одноголосно, і будуть вислані конґресменам та сенаторам.

Доповідач Іван Марусин, учасник визвольних змагань, насвітлив світлі сторінки і промахи змагань українців у Листопадовому Зриві та їхню боротьбу за державність і соборність Земель України 1918 і 1919 рр. Бесідник підкреслив, що програні визвольні змагання України наступили також тому, що алянти, головно Франція і Англія помагали Польщі і Москві, — головним ворогам відновленої української державности.

Учениця середньої школи Оля Ретька із С. Оранж, відіграла на акордеоні дві пісні. П-і Маґда Кольцьо віддеклямувала вірш Богдана Лепкого, а учениця Школи Українознавства ім. Лесі Українки у Випані Софія Семанишин деклямувала поезію Гр. Чупринки. Учень школи парохії св. Юра в Ню Йорку відспівав, граючи на бандурі дві пісні.

Програму свята завершив виступ Віктора Роговського з Нюарку — рецитацією „Про Батька" (сл. Ситника).

Національним українським гимном учасники свята закінчили відзначення цих великих роковин.

Дня 22-го січня, за старанням місцевого Відділу УККА, Управа міста Випані, вивісила на своєму адміністраційному будинку український і американський прапори.

Громада Бостону відзначила Роковини Державности

Заступник губернатора Массачусетс Доналд Р. Двайт (сидить) підписує проклямацію Дня Української Незалежности в стейті. Стоять (зліва): Орест Щудлюк, Дарія Рогач, о. Степан Чомко, Леся Станчак, інж. Конрат Гусак й Іван Банадиґа.

В Бостоні підготувано і відсвятковано річницю Державности й Соборности України.

Губернатор стейту Масс. Френціс Сарджент та посадник міста Бостону Кевін Вайт підписали проклямації та проголосили день 22 січня Днем Української Незалежности.

Підписання проклямації в губернатора стейту відбулось 18-го січня ц. р. в присутності української делеґації, до якої входили: голова Віділу УККА інж. Конрат Гусак, парох УКЦеркви о. Степан Чомко, референт зовнішніх зв'язків при Відділі УККА Орест Шудлюк, Іван Банадиґа, та дві учениці середніх шкіл в народних строях, Леся Станчак і Дарія Рогач.

21-го січня ц. р. перед новим міським ратушем (сити гол) у Бонстоні повівав поруч американського і український прапор, а під час піднесення прапора зібрана численна українська група співала український національний гимн.

Святочна академія відбулась в неділю 23-го січня 1972 р. в парафіяльній залі парафії Христа-Царя при 146 Форест Гілс вул. в Джемейка Плейн, Масс.

Академію започатковано американським гимном у виконанні квартету юначок Осередку СУМА, а відкрив академію голова Відділу інж. К. Гусак, підкреслюючи факт нових арештів молодих українських інтелектуалістів в Україні та закликав стати репресованим в оборону.

Головну, святочну доповідь виголосив проф. Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті д-р Омелян Пріцак, який представив світлі Січневі Акти та закликав активно надалі піддержувати Катедру Українознавства при Гарварді. Проклямацію від губернатора стейту прочитав Орест Щудлюк.

У мистецькій частині брали участь квартет юначок Осередку СУМА і під керівництвом Олі Банадиґи виконав стрілецьку пісню. Вірш деклямував голова Дружини Культурників Шестидесятників СУМА ім. Василя Симоненка студент Володимир Курило з Бінґгемтону, Н. Й. Хор укр. церкви Христа-Царя з Джемейка Плейн, пана Дацька — музикою Гнатишина, Пилипенка-Недільського і Романа Левицького, сольом Олі Бандиґи виконав пісні. Деклямували діти зі садочка: Галя Гавришкович і Христя Михайлів. Власного укладу вірш про січневі Акти деклямував Іван Банадиґа.

Після прочитання та схвалення резолюції з протестом проти нових арештів в Україні, подякою всім присутнім та виконавцям програми — академію закрив Орест Щудлюк, яку закінчено українським національним гимном.

Академію влаштував місцевий Віділ УККА при співпраці громад і організацій міста Бостону. Мистецьку частину свята підготував освітній референт Відділу УККА Теофіль Костецький.

І. К.

Свято Державности і Соборности України в Рочестері

Заходом Відділу УККА в Рочестері, вшановано роковини „22-го Січня" У п'ятницю 21-го І. ц. р. вивішено український прапор на Сити Гол, де в присутності представників Організацій з прапорами, посадник Рочестеру С. Мей відчитав Проклямацію з нагоди 54-тих Роковин Проголошення Незалежности Української Державности. Вищезгадані святкування передавались в телевізії і радіо.

У неділю 23-го січня, відправлено Богослуження в намірені українського народу у всіх українських церквах, при співучасті молодечих Організацій з прапорами. Колишній парох церкви Богоявлення о. С. Городецький виголосив проповідь на тему боротьби українського народу за самостійність.

Того ж дня о год. 6-тій вечора відбулась Академія у залі: Іст-Ридж Гайскулу.

На тлі організаційних прапорів, д-р Лев Рубінґер відчитав 4-ий Універсал УЦРади і Акт Соборности України.

Проклямацію посадника Рочестеру С. Мея, з нагоди 54-их роковин Незалежности України, прочитала сумівка Оля Зборовська.

Святочну промову виголосив проф. д-р Степан Чорний.

„Юні Кобзарі" — мандолінова оркестра, під дириґ. Василя Корнила виконала різні пісні й публіка нагородила їх рясними і довгими оплесками.

Ансамбль „Черемош" під мистецьким керівництвом Ярослава Кужіля виконав танки. Деклямацію виголосила Ліля Чорній. Мужеський хор „Сурма" під проводом дириґента проф. Пасіки відспівав в'язанку пісень. На закінчення відчитано Резолюції УККА в обороні заарештованих на наказ Москви 13 українських культурних і наукових діячів, як подав Ню Йорк Таймс 19-го січня 1972 р. Присутні — прийняли через аклямацію.

На закінчення відспівано національний гимн.

М. Ґудзоватий

Пленум і ствердження АУА

18-го грудня 1971-го р. в приміщеннях Українського Народного Дому в Ню Йорку відбувся пленум Асоціяції Українців Америки, в якім взяли участь члени Головної Управи і Головної Ради АУА.

По відкритті і привітаннях ішли звіти. За Головну Раду складав звіт її голова д-р Роман Барановський; за Головну Управу — інж. Дмитро Кузик, а окремо про фінансові справи говорив інж. О. Стельмах. Ширший звіт подав редактор „Бюлетеня АУА" д-р Є. Перейма-про видавничі справи.

З черги слідували звіти голов комісій: інж. А. Гудзовський (зв'язки із ДЦ УНР), ред. М. Галів (церковні справи), ред. Р. Ільницький (молодь) і інж. Д. Кузик (зв'язки із політичними організаціями).

По звітах відбулася речева дискусія над порушеними справами, в наслідок якої повзято певні ухвали. На д-ра Р. Барановського наложено обов'язок відвідати всі важливіші осередки діяльности АУА.

Н. Н.

Відзначення січневих дат в Маямі на Флориді

У неділю 23-го січня ц. р. відбулося у Маямі на Фльориді урочисте відзначення історичних дат української боротьби за свободу і соборність Української Держави, а саме — проголошення в Києві державної незалежности в 1918 р. і проголошення злуки Східніх і Західніх земель в одну незалежну Українську Державу в 1919 році. О годині 7.30 вечора, в залі Українсько-Американського Клюбу відкрив свято п. С. Ковальчук, голова Українського Центрального Комітету, а культурно-освітний референт Відділу ООЧСУ — п. М. Курман проголосив програму свята.

Перед сценою дефілювала група військових ветеранів під проводом сотника п. В. Підубинського. Б. Спаркач відограв на піяно американський гимн.

М. Курман і Ольга Лисевич рецитували розділи з ліричного монтажу В. Скорупського, а в перервах хор під дириґуванням маестра Івана Отаманця виконував українські пісні. Діти — Андрійко Голембен і Елеонора Хом'як зложили лавровий вінок на сцені, під колоною з вічним вогнем за поляглих героїв. Опісля співав хор із солістками Ольгою Лисевич і Сонею Микиткою, яка вивела звучання трембіти в горах.

Святочну промову про значення історичних дат 22-го січня 1918 і 1919 рр. виголосив пастор української православної парафії, протоієрей о. М. Горошко. Його промову довго оплескувала публіка. Ольга Максимович розповіла про січневі дати англійсько мовою. П-і К. Годівська відчитала англійською мовою проклямацію майора міста про дні проголошення Української Незалежности і Соборности в роках 1918 і 1919. П. Спаркач виконав на піяно пісні. Мужеський хор відспівав стрілецьку пісню. На закінчення частини програми хор відспівав пісню, в якій особливо вирізнився соліст п. Михайло Собчак. Від імени хористів пані Ліда Балабан подякувала дириґентові і вручила йому китицю рож.

Переведена на залі збірка на національні цілі дала суму 300 дол. Культурно-освітній референт ООЧСУ п. М. Курман подякував всім, що брали участь у виконанні програми свята.

Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

К. Н.

Січневі Роковини в Честері

В день Української Незалежности і Соборности, 22-го січня 1972-го р. українська спільнота, очолювана місцевим Відділом УККА в Честері, Па., зібралась о 9-ій год. вранці біля Міської Управи.

Христина Малецька відспівала американський національний гимн і під час співу піднесено американський і український прапори.

Голова місцевого Відділу УККА, мґр Володимир Сич, привітавши зібраних, попросив до слова посадника міста Честеру Джана Накреллі.

Посадник міста привітавши присутніх, подякував місцевому Відділові УККА й присутнім за те, що його не забувають і що для нього — це честь прочитати проклямацію в день Української Незалежности і Соборности.

В проклямації Джан Макреллі накреслив моменти Української Незалежности і гостро підкреслив сьогоднішній стан світового комунізму як загрозу для незалежности і свободи других народів.

Промову, англійською мовою, виголосив о. Балабан, сотрудник української кат. церкви св. Духа в Честері.

З українською промовою виступив митрофорний о. Омелян Мицик, настоятель української православної церкви в Честері.

Від Української Баптистської Громади виступив пастор Бартків з молитвою подяки Всевишньому.

Всі присутні відспівали „Ще не вмерла Україна".

О год. 5-ій по полудні громада Честеру зійшлася до авдиторії школи української католицької церкви св. Духа до дальших святкувань. Голова місцевого Відділу УККА мґр В. Сич попросив до слова д-ра Олександра Лужницького.

Д-р О. Лужницький підкреслив безупинний ланцюг змагу українського народу за волю. Англійською мовою промовляв Мирослав Кий. Прелеґент насвітлив сьогоднішню боротьбу українського народу на рідних землях.

П-на Лесик і п-на Малецька прочитали вірші на тему Незалежности і Соборности.

Увечері, в приміщенні Українського Католицького Горожанського Клюбу відбувся бенкет присвячений урочистостям 22-го Січня. Президент Клюбу, п. М. Братчин, промовляв до присутніх, головно неукраїнців про Річницю дня Незалежности і Соборности. Заступник президента п. Д. Паньків промовляв українською мовою.

Святкування заплановано і координовано місцевим Віділом УККА. Місцева англомовна преса подавала інформації і новинки про цей день. Спонзорована Відділами ООЧСУ з Честеру та Віліямставну, українська радіопрограма інформувала слухачів англійською у українською мовами про значення 22-го Січня для українського народу.

Українська спільнота Честеру під проводом місцевого Відділу УККА, очолюваним мґром В. Сичем належно відзначила 22-го січня 1972 р.

Інж. А. Забродський

День Незалежности в Сан Франсіско

Вже від десятьох років, на будинках міських управ Сан Франсіско, Овкленд і Сан Хозе, повівають українські прапори поруч з американськими в дні святкувань роковин Соборности. Посадники згаданих міст видають окремі проклямації, заохочуючи громадян до масової участи в них. Це саме повторилося і цього року, коли наша громада величаво й урочисто відсвяткувала історичні події в дні 23-го січня в залі української православної церкви.

Доповідач інж. Л. Романюк, бувший співтворець цих подій і старшина збройних сил, розвинув процес психологічного перевтілення несвідомого малороса в повновартісного, жертвенного і національно свідомого українця. Чотири універсали якраз були віддзеркаленням того ступневого розвитку політичної зрілости українського народу. Сучасний визвольний рух на Україні за незалежність — корінится у своїх ідейних заложеннях у глибоких традиціях визвольних змагань.

Доповідь, повна оптимістичних крутозорів майбутнього, нового життя України, внесла духовий підйом і національний запал в серця всіх.

Наша громада надзвичайно вдячна доповідачеві, що не зважаючи на старший вік наважився подорожувати шістсот миль, щоб відзначити й звеличати цей день.

П-а М. Черепенко, студентка музикології місцевого університету, відспівала ряд пісень.

Діти Рідної школи продеклямували збірну деклямацію. Наші наймолодші стають чим раз більш активними.

Мистецьку частину попередив обід, в якому взяли участь майже всі громадяни разом зі своїм духовенством.

І. П.

МІСЬКА БЮДЖЕТОВА КОМІСІЯ В НЮ ЙОРКУ подала рапорт міському управлінню, в якому твердиться, що місто заощадить щонайменше 77 мільйонів долярів річно, коли передасть до приватних рук прибирання сміття. Адміністратор у справах охорони оточення Дж. Кречмер повідомив, що він розпочне в певному районі міста експеримент з приватною фірмою, щоб побачити, чи такий захід дійсно дасть позитивні наслідки. Місто Ню Йорк перебуває в надзвичайно скрутному фінансовому положенні.

Український Вільний Університет оголошує вписи на літні семестри та високошкільні літні курси українознавства

Як минулими роками, Український Вільний Університет підготовляє в 1972 р.:

а. Літні семестри на обох факультетах — філософічному та правничо-суспільно-економічному — в часі від 1 липня до 25 серпня

та

б. Високошкільні Літні Курси Українознавства (ВЛКУ) в часі від 7 до 25 серпня.

Згідно з постановою Баварського Державного Міністерства Освіти й Віровизнань з 16 вересня 1950 р. ч. -60710, УВУ має право надавати академічні ступені магістра та доктора, — після зарахування дотеперішніх студій, вислухання приписових семестрів та складення відповідних іспитів. В цьому році буде рівнобіжно переведена вальоризація вислуханих предметів за американсько-канадійською системою (Кредити), щоб виклади УВУ могли бути відповідно зараховані в університетах у ЗСА та Канаді.

Новий семестр — це 96-ий з черги викладовий семестр, і лекції будуть читані на обох факультетах: філософічному та правничо-суспільно-економічному. Диплbackslash

Здобуття магістеріяту передбачене для кандидатів, які вже студіювали в УВУ чи в іншій рівнорядній Школі університетського типу 4-6 семестрів. Відповідно до зарахованих студій, кандидати мають вислухати 2 (найменше) — 4 семестри, скласти відповідні колоквіюми, потрібні до зарахування семестру, написати під час студій під наглядом професора магістерську працю та скласти приписані іспити.

Магістри, які бажають здобути диплом доктора, мусять записати та вислухати найменше два семестри, при чому до зарахування семестру є потрібне складення відповідних колоквіюмів. В часі першого семестру кандидати мають узгіднити із професором тему докторської праці й постаратися про затвердження теми у Деканаті. Праця може бути писана в часі між двома семестрами — у постійнім зв'язку із професором. Ступінь доктора отримується після зарахування двох семестрів, оборони докторської тези та складення докторських ригорозів — „великого" із предмету праці та „малого" із філософічних наук.

Звільнення від семестрів не уділяється, і всяке листування в тій справі є недоцільним. Якщо кандидат не здобуде на часі семестру відповідної кількости кредитів, автоматично продовжується йому студії на дальший семестр. Риґорози, складені на іншому університеті, не можуть бути зараховані, ані праця, відкинена іншим університетом, не може бути прийнята в УВУ. Зголошення на студії треба надсилати до дня 31 березня 1972 р., і просимо притримуватися терміну, щоб можна було вчасно полагодити всі необхідні формальності, тим більше що при магістеріятах здебільша потрібно довшого часу на зарахування попередніх студій, а при докторатах дуже часто вимагані вступні іспити з українознавства (якщо кандидат не покінчив відповідної українознавчої школи). Вчасне зголошення є також потрібне, щоб канцелярія УВУ могла заздалегідь зарезервувати для студіюючих приміщення та забезпечити кандидатів можливістю харчуватися по знижених цінах. Забезпечення мешканнями зокрема дуже важливе у біжучому році у зв'язку із тим, що під кінець серпня відбувається у Мюнхені Олімпіяда й у Мюнхені сподіваються приїзду сотень тисяч туристів.

До заяви про прийняття треба долучити:

а. Свідоцтво зрілости;

б. Власноручно написаний життєпис із накресленням перебігу дотеперішніх студій;

в. Всі засвідчення про дотеперішні студії в інших університетах, із свідоцтвами складених іспитів, зарахованих семестрів та кредитів, написаних семінарійних праць, і взагалі всіх даних, які можуть мати своє значення для дальших студій;

г. Три підписані світлини (6,5 X 4,5 см.)

Високошкільні Літні Курси Українознавства передбачені для студентів, які студіюють в чужих університетах і не мали змоги досі вивчати українознавчих предметів, чи для тих студентів, які бажали б підвищити своє знання з ділянки українознавства, щоб могти потім нормально студіювати в УВУ. В Курсах можуть брати участь також ученики вищих гімназійних кляс, що бажали б поширити свої українознавчі знання. Закінчення ВЛКУ є передумовою отримання стипендії від КоДУСу. Студенти, які не покінчили українських гімназій, не зможуть бути прийняті на студії до УВУ без покінчення Курсів Українознавства.

Учасники курсів Українознавства користуються всіми тими полегшами, що й студенти семестрів, тобто можуть рефлектувати на приміщення по знижених цінах та користуватися при харчуванні тими побутовими полегшами, якими користуються інші студенти у Німеччині, але тому Канцелярія мусить мати своєчасно інформації, щоб зарезервувати місце в гуртожитках та ресторанах. Вписи на ВЛКУ замикаються з днем 15 квітня 1972 р., але гаряче поручаємо з огляду на Олімпіяду зголошуватися скорше.

Зголошення на семестри із усією документацією та на Високошкільні Літні Курси Українознавства, як також всяке листування в справі студій (для отримання всіх потрібних додаткових інформацій) просимо слати на адресу:

Ukrainische Freie Universitat (8) Munchen 80 Laplacestrasse 24 Bundesrepublik Deutschland (West Germany)

Український Вільний Університет не розпоряджує ніякими фондами на стипендії чи допомогу для студентів і у тій справі не веде ніякого листування. Єдиною компетентною установою для уділювання стипендій чи позичок є Комісія Допомоги Українському Студентству (КОДУС), і в справі всіх інформацій про можливості та умови отримання допомоги просимо спрямовувати листи на адресу:

KoDus 29, rue des Bauves, (F-95) Sarcelles, France.

В зв'язку із літніми викладами запляновано, як у мин. році також розвагову частину, зокрема прогулянки в альпійські околиці, відвідування музеїв та ґалерій у Мюнхені, товариські вечорі, дискусійні вечорі, зокрема на тему сучасної духової ситуації у світі. Всякі побажання і суґестії в цій справі просимо також надсилати на адресу Канцелярії УВУ.

Ректорат та Деканати Українського Вільного Університету

Відбулись Пленум і Конференція ТУСМ у ЗСА

Чикаґо (ТУСМ). — В суботу, 22-го січня ц.р. тут в домі Осередку СУМА ім. Миколи Павлушкова відбулись пленум і конференція Товариства Української Студіюючої Молоді (ТУСМ) ім. Миколи Міхновського в ЗСА — західні частини. Зареєстрованих учасників було 35: членів Товариства з Дітройту, Чикаґо і Міннеаполісу та представників братніх Організацій Українського Визвольного Фронту.

Наради відкрив, привітавши присутніх, голова Осередку Діяльности в Чикаґо і господар — Олесь Черінь. Відтак переведення нарад передано голові Крайової Управи Богданові Футалі, який попросив представників Організацій до привіту.

В першій частині, за прийнятим порядком нарад, вислухано і передискутовано звідомлення голів західних Осередків Діяльности. Після обідової перерви проф. д-р Дмитро Штогрин з Іллінойського Університету в Урбані виголосив доповідь на тему: „Наступ і натиск". Він закликав до більш відважної, а навіть радикальної дії в обороні прав українців, як на Рідних Землях, так і у вільному світі. Учасники, передискутувавши доповідь, головно частину про більш відважні заходи для встановлення україністики в американських університетах, вислухали звідомлення голови про діяльність Крайової Управи від IV Крайового З'їзду ТУСМ у ЗСА (Дітройт, вересень, 1971 року). На підставі доповіді і дискусії прийнятий був плян праці, головними точками якого є: (1) відзначення річниці Крутянського Чину, (2) різноманітні акції в обороні новоарештованих в Україні, (3) скликання ідеологічної конференції ТУСМ у порозумінні з Світовою Управою, (4) відзначення річниці трагічної загибелі Миколи Міхновського в травні, (5) масова участь Товариства в Зустрічі Українців Канади і ЗСА. Пленум закрито відспіванням „Не пора".

Проф. Лев Добрянський в Алабамі

Відділ історії Алабамського університету в Гантсвіллі запросив проф. д-ра Л. Добрянського взяти участь в совєтознавчому семінарі. В четвер 13-го січня, о шостій годині вечора, д-р Генрі Гулл представив д-ра Добрянського студентській громаді яка вщерть виповнила велику залю. Тема: „Політична економія Совєтського Союзу". Прелеґент вияснив неправильність певних „совєтознавців", які уважають, що СССР це монолітна нація котра в певних ділянках доґнала, ба, навіть переґнала ЗСА.

Багатонаціональність є головною дилемою комуністичної верхівки в Москві, і тому саме вона не допускає легку індустрію, щоб забезпечити вірменів, українців, литовців та ін. товарами домашнього вжитку, бо це спричинило б початок, а згодом цілковитий розвал СССР і відродження, а також закріплення самостійних держав на території так званих совєтських республік.

Зближення капіталізму з соціялізмом і навпаки, це абсурд, який не відповідає ідеології централізації націй СССР. Наївність думання, мовляв, що здійснення п'ять могутніх потуг — ЗСА, Китаю, Західньої Европи, Японії та СССР стане чинником вічного спокою на землі, це подібність попереднього десятиріччя, де „Бетер ред дген дед" охопило велику масу бажаючих „жити".

Москва не вімовилася від заволодінням світом. Китай це зрозумів, а ми віримо в можливість абсурдного чуда „співжиття". Історія нас нічого не навчить — говорив прелеґент.

В п'ятницю 14-го січня д-р Добрянський виступив в телевізії, що було прелюдією зустрічі з громадянством Гансвіллу. О восьмій годині вечора, у великій залі „Сайнс енд інжинірінґ білдінґ" д-р Добрянський підкреслив попереднє, але ще в більш детальному насвітленні певних точок, головно про заходи й пляни Москви, з допомогою важкої індустрії. Зброї на яку витрачають 55 мільярдів долярів, бравши під увагу, що сирівці та вся індустрія належить державі та робітнича сила є дуже дешева. Головною перешкодою цього досягнення, це багатонаціональність СССР, а головним допомагачем, це наївність вільного світу, ба навіть допомога певних грошелюбців, які задумують використати Москву економічно, будуючи на її території певні індустріяльні споруди.

Під час питань та відповідей розвинулася гаряча дискусія, яка опісля продовжувалася на прийнятті в домі д-ра Гулла.

Проф. д-р О. Стромецький
Гантсвілл, Алабама

Традиційна ялинка у Вотервліті!

Заходом місцевих Відділів УККА і Союзу Українок відбулася 9-го січня в залі Українського Клюбу у Вотервліті традиційна ялинка при участи, коло 140 осіб. Голова Відділу УККА, п. В. Кошикар, вітаючи приявних передав провід у досвідчені руки п. І. Романишина. — Місцевий парох, о. декан д-р Б. Волошин, почав співом нашої прадавньої коляди — „Бог Предвічний", що її підхопила вся заля, відтак поблагословив „сніди". Тому що більшість приявних — уродженці Лемківщини або нащадки еміґрантів з Лемківщини, п. І. Романишин прочитав статтю-спомин про Різдвяні звичаї на Лемківщині з „Лемківських Вістей". Потім юнаки під проводом професора Я. Кушніра відіграли виставу І. Я. Луцика „Вертеп". В ролі пастирів виступали: Мих. Білинський Іван Демчук, Мирон Мокей і Михайло Скалій як жид — Богдан Бережанський в ролі трьох мудреців (в козацьких одягах!): Степан Шеремета, Петро Урбан, і Петро Урбан, син.

Отець Б. Волошин пригадав Різдвяні свята на рідних землях та закликав затримати наші звичаї, бо вони найсильніше в'яжуть нас із рідним краєм. П. Йосиф Філяк, давній еміґрант з Лемківщини, заявив, що добре пам'ятає всі ті звичаї, описані в „Лемківських Вістях", та закликав приявних, зокрема — молодь — не забувати їх і продовжувати висловивши надію, що наші діти або внуки ще побачать вільну Україну!

Парох сусіднього Трою, П. Теодорович, що тому 25 років прибув до Вотервліту, закликав перевести збірку на фонд „Церква в потребі". Збірка принесла 90.25 дол.

Серед співів колядок і дотепів тостмайстра п. І. Романишина проминув вечір у різдвяній родині. Голова Відділу УККА, п. В. Кошикар, подякував усім, зокрема жінкам, що приготовили вечерю. Молитвою закінчено цю традиційну ялинку. Ще в 1971 р. Вотервліт зложив понад 800 дол. на фонд „Церква в потребі", що їх о. парох дек. д-р Б. Волшин особисто передав у Римі Голові Української Помісної Католицької Церкви — Їх Блаженству Кардиналові Иосифові Сліпому.

І. Дурбак

Відділ УККА Ню Бронсвік - Бавнд Брук

29-го січня 1972 р. відбулись Загальні Збори Відд. УККА в залі української католицької церкви в Ню Брансвіку Н. Дж.

З одногодинним спізненням Збори відкрив голова Відд. Леонід Харченко, а проводила ними вибрана Президія, а саме інж. Дм. Демедюк — голова та п. Гр. Добуш — секретар. Із звіту уступаючої Управи можна було почути, як тяжко сьогодні працювати на громадському полі. Багато задумів і плянів, які могли бути дуже корисними для громади, залишились незреалізованими. Опісля звітував секретар п. Мир. Яцусь від себе, а також в імені неприсутнього касіра п. Т. Бутрея, який по дискусії над звітами та короткій перерві приступлено до вибору нової Управи Відділу. Номінаційна комісія: інж. Яр. Букачевський, Гр. Добуш, та В. Оріховський запропонували листу кандидатів до Управи і Контрольної Комісії, а саме: п-ве Л. Шавалей — голова, Гр. Добуш — заступник голови, Мир. Яцусь — секретар, Мих. Мостовий — скарбник, Вас. Кіць — реф. нац. датку, інж. Яр. Букачевський — голова Контрольної Комісії, Л. Харченко та В. Хомут — члени Контр. Комісії. Вибрану нову Управу загальні збори прийняли одноголосно.

Дм. Павлович

Дві імпрези у Св.-Троїцькій Катедрі, Н. Й.

Мистецька виставка

В неділю 2-го січня був скрайно непривітний день. Надворі — зимно, а крім того дощ переплітався на зміну із снігом. Та не було ради, вже заздалегідь я умовився з другом на мистецьку виставку — тим разом поза межами нашого ґетта.

Для обох нас це була подвійна нагода: побачити мистецьку виставку, де вперше брав участь О. Ревюк, учень маестра М. Мороза, колишній редактор „Свободи".

Друге, ми хотіли побачити православну катедру, про яку ми так мало знали.

Зближаємось до церкви. Величезна будова з-зовні не робить надзвичайного враження. Злівого боку церкви досить велика площа для паркування авт, звідки також входиться окремими зовнішніми сходами до прибудівки церкви — два поверхи — до окремої залі, де відбувається виставка.

Ввійшовши до середини ви не вірите, що це та сама сіра будова, яку ви бачили зовні. Церква велика, світляна з величезними колонами по боках пригадує наші рідні церкви на Україні. Розглядаємось непомітно на всі кінці. Ціла церква застелена чудовим килимом. Підходимо наперед, щоб оглянути зблизька новий чудовий іконостас мистця Макаренка.

Ззаду величезні хори. Хор добре співає, а резонанс у церкві чудовий.

Вислухавши проповідь о. прот. С. Непреля, настоятеля парохії, йдемо до парохіяльної залі, хоча не дуже великої, але чепурної, в якій також є сцена.

Тут, кожної неділі сестрицтво продає здорові, дешеві перекуски й обіди. Смачно пообідавши йдемо далі через дві кімнати, де відбувається навчання Школи Українознавства, сходами до горішньої залі.

Велика заля підходить на різного роду виставки. Здавалось, що в таку негоду і все ж таки поза межами українського ґетто людей буде мало. А тут навпаки, відвідувачів немов в літературному клюбі після Служби Божої.

На залі зараз таки зауважив нас ввічливий та енерґійний керівник виставки, який подав нам загальні інформації.

З лівого боку індивідуальна виставка хоч ще молодої, зате вже всім добре відомої Ірини Фединишин. Мисткиня Фединишин у більшості виставляє свої картини у стейті Ню Джерзі, де й дістала декілька дуже цінних нагород. — Крім того кожного літа має індивідуальну виставу у Вайлвуді.

Коли вже говоримо про успіх І. Фединишин, то у цій же самій залі рік тому назад вона випродала майже усі виставлені картини. Величезний успіх мала також і цього року.

З правого боку — багато емалії відомого усім та одинокого — Шонка Русича. Як видно, він мав також непоганий успіх, бо майже кожна друга емалія була продана.

Половина другої сторони була заповнена картинами О. Ревюка. Деякі його картини з першого погляду нагадують М. Мороза. Картини зробили приємне враження, лише зле, що були без рам. Саме в той час, коли церква мала їх дістати — п. Ревюка забрали до шпиталю.

З іншої сторони знов видно було невелику кількість картин одного з найстарших мистців Америки В. Панчака.

Церква від проданої картини чи емалії діставала певний відсоток. Це був правильний підхід до справи.

Виставка картин дала змогу мистцям бути між людьми, які в більшості не мали б змоги їхніх творів оглянути.

Приємно було бачити, що все ж таки половина людей, що оглядали виставку, дещо закупили. Такі спроби треба привітати і заохотити ініціяторів до дальших спроб, бо як ми вже згадували, мають для цього відповідну залю.

Справді можна поґратулювати проводові Церковної Ради на чолі з п. інж. В. Саленком та відданому настоятелеві прот. С. Непрелеві за вдале зарганізування рідкісної виставки.

Ялинка

В неділю 16 січня заходами парафіяльної школи під керівництвом настоятеля о. прот. С. Непреля відбулось свято ялинки у школі при православній Катедрі св. Тройці в Ню Йорку.

Учнівський концерт почався промовою вчительки д-р В. Калиник, в якій вона підкреслила значення таких імпрез, де дітям прищеплюється любов до землі їх батьків, яку ще до сьогодні топче окупант. Завдяки цим імпрезам діти пізнають традиції та звичаї свого народу.

Увесь концерт вела учителька п. Ольга Ленська, нав'язуючи контакт з глядачами. Можна було зауважити, що діти були підготовлені дбайливо і з любов'ю. Добре продеклямували маленький Тарасик та Лізочка Личмаренко.

Одна з глядачів трирічна дівчинка, так захопилась концертом, що сама попросилась на сцену. Вона нас теж нагородила віршиком.

Тут слід згадати, що церковне сестрицтво в свою чергу багато допомогло, щоб шкільна ялинка була веселим святом. Несподіванкою був виступ Лідусі Чорної та Марка Івасика з бандурами. Це учні наймолодшої капелі бандуристів ім. Лісевича. Вони заграли і заспівали дві колядки та одну жартівливу нар. пісню.

Дід Мороз привіз на саночках подарунки для школярів, а також для маленьких глядачів.

Особливо було приємно почути декілька віршів нашого Нюйоркського поета Леоніда Полтави з шкільної сцени.

Концерт залишив глибокий слід у наших серцях, а найбільше було радісно тим батькам, які не сподівались, що їх дитина зможе так скоро засвоїти та продеклямувати досить довгі вірші.

Бажаємо нашим учителям дальших успіхів, щоб ще багато разів могли підготовити нам подібні концерти.

М. Д.

Громада Міннеаполісу святкує академію Крут

6-го лютого 1972 українська молодь у Твин Сіті вшанувала річницю бою під Крутами. У виконанні програми брала участь молодь згуртована в ОДУМ, ТУСМ, СУМА і в Студентській Громаді.

Вступне слово прочитав студент Богдан Мандибур. Доповідь із нав'язанням до події Крут виголосив студент Віктор Вовк. Деклямацію „Сумівське слово" Л. Полтави виголосили школярі Суботньої Школи при церкві св. Константина: Ева Вакіряк і Богдан Кучварський.

Доповідь про спротив в Україні і боротьбу за права народу відчитала Галина Бреславець. Трійця школярів Христя Кміт, Ева Вакіряк (приґравка на ґітарі) і Дарця Гусак відспівали в'язанку пісень. Дві деклямації виконав студент Андрій Каркоць. Він теж виголосив привіт старшині, який боровся під Крутами. На закінчення був виступ наших юних дівчат і хлопців з бандурами. Ці юні бандуристи, які входять в склад Капелі Українських Бандуристок (ОДУМ) працюють під керівництвом інж. Володимира Вовка і роблять поступи. В складі Капелі виступали: Галя, Тетяна та Еля Вовк, Галя і Федір Гаєвий, Ірина та Оля Татарко, Наталя і Олекса Павлови та Олена Амброзяк. Капеля виконала пісні з козацько-стрілецької тематики. Сольові точки виконали Таня Вовк і Галя Гаєва.

Програма була добре підготована і виконана самими молодими.

Пакуляк Василь
прес реф. УККА

Фотовиставка УІММ у Чикаґо

Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаґо спонзорував виставку фотографії, яка відбулася 28, 29 і 30-го січня ц. р. в залі клюбу „Леви" при 2353 В. Чикаґо Евню.

Фотографія — одна з форм мистецького вислову — вже давно знайшла належне собі місце у світі мистецтва. Сьогодні, всі більші музеї мистецтва мають окремі відділи фотографії, які влаштовують виставку, та в яких зберігається збірки фотографій, наприклад, Нюйоркський Музей Модерного Мистецтва та Інститут Мистецтва в Чикаґо мають такі Відділи. Ці інститути навіть мають окремих кураторів, які завідують фотовідділами.

При Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаґо теж існує фотовідділ, який започаткував свою діяльність влаштуванням першої збірної виставки фотографії.

Фотоапарат це не машина яка сама продукує знімки. Це — тільки знаряддя, як олівець, малярський пензель, долото скульптора, яке у руках мистця стає інструментом особистого світосприймання, та чуттьового заложення автора. Око людини та її бажання мистецького самовияву є важливіші від інструменту.

Бажання творити та виявляти себе є вроджені прикмети кожної людини — до меншої чи більшої міри. Однак, сама охота, саме надхнення не вистачають для композиції мистецького твору. Потрібне теж, знання — технічне — яке могло б правильно відати незвичайний світ мистецького ока.

Тому треба сказати що хоч на фотовиставці було багато цікавих праць, були теж і технічно слабші.

Із суто організаційних причин, виставляли свої праці тільки місцеві фотографи. Участь у виставці брали (в азбучному порядку): Балух Зор'ян, Борняк Роман, Качуровський Василь, Кобилецький Ярослав, Кучма-Нестюк Ляля, Огаренко Марія, Ольшанський Іван, Пежанський Олександер, Петриняк Ліда, Струтинський Юрій, Яцків Юрій. Усього виставлено 170 праць.

Виставку зорганізувала Наталя Пилипюк, студентка Нортвестерн університету та член управи УІММ, за що належиться їй заслужене признання і похвала.

Не зважаючи на дуже холодну погоду в Чикаґо, виставку відвідало приблизно 500 осіб.

Український Інститут Модерного Мистецтва плянує влаштовувати фотовиставки і в майбутньому. Такі вистави будуть належно і вчасно оголошені в українській пресі, щоб дати можливість всім заінтересованим фотографам взяти участь. Наш Інститут буде теж закладати збірку добрих фотографічних праць, так що закликаємо всіх солідних українських фотографів до серйозної підготовки.

В. К.

„З піснею через світ"

Тількищо вийшов з друку другий том книжки „З піснею через світ". Ця книжка — це спогади Олександра Кошиця про концертову подорож Української Республіканської Капелі по Европі перед її виїздом до Америки. Книжку опрацював д-р Павло Маценко на основі щоденника Олександра Кошиця.

„З піснею через світ" — книжка про внутрішнє життя Капелі під час революції, коли людина в калейдоскопі важких випробувань дуже часто втрачала людську гідність. З цього приводу в своєму щоденнику О. Кошиць записав: „Тоді тільки ті, що колись читатимуть ці мої записки, зрозуміють мене, як невимовно важко було працювати в Капелі, і потім з тим складом людей показувати світові надзвичайну су нашої пісні, як великий документ історії культури українського народу".

Книжку видав Осередок Української Культури й Освіти в серії видань творів О. Кошиця, започаткованій у 1952 році.

Книжка з пересилкою коштує $2.50. Замовлення разом з грішми ласкаво проситься слати на адресу Осередку:

Ukrainian Cultural
& Educational Centre
P.O. Box 722
Winnipeg, Man., Canada
R3C 2K3

Дохід із розпродажу книжок призначений на розбудову Осередку, що саме тепер перебрався у нове приміщення й потребує фондів на ремонт і впорядкування музею, бібліотеки та картинної ґалерії.

Осередок Української Культури й Освіти

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XIII ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС СФУЖО

З ініціятиви й фундації Марусі Бек, радної Дітройту, продовжуємо Літературні Конкурси для творів жіночого пера. У виконанні цієї постанови проголошуємо

XIII Літературний Конкурс СФУЖО

Предметом цього Літературного Конкурсу СФУЖО є — репортаж або опис подорожі.

За найкращі твори обох категорій будуть признані дві рівнорядні нагороди — по 100 долярів кожна.

Учасницями Конкурсу можуть бути жінки-письменниці або всі, що хотіли б ними бути.

Реченець Конкурсу — 31-го травня 1972 р.

До Жюрі XIII Літ. Конкурсу входять: Оксана Керч, Михайло Островерха і Дарія Ярославська.

Конкурсові твори слід надсилати в трьох примірниках під псевдонімом. Окремо в запечатаній коверті треба подати справжнє прізвище авторки. Надсилати на адресу: Our Life, 4936 N. 13th Street, Philadelphia, Pa. 19141.

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ . . .

Катедральний Юний Хор при парафії св. о. Николая в Чикаґо, під управою пані Ярослави Проців, під час свого виступу на Святі Незалежности 23-го січня 1972 в авдиторії Школи Шопена. (Світлив М. Стасюк).

Пленум Центрального Комітету СЗСУ-СП

18-го грудня 1971-го р. у Дітройті відбувся Пленум ЦК СЗСУ - СП, Центральний Комітет Союзу Земель Соборної України — Селянської Партії, на якому обговорено низку питань організаційного характеру та накреслення напрямних, щодо діяльности організації на наступний рік.

Намічено скликати 5-ий З'їзд організації через рік, але не пізніше травня 1973-го року.

Поповнено склад ЦК замість померлих: голови ЦК св. п. Володимира Андрійовича Доленка і члена ЦК Я. М. Гребінника, також замість померлого голови Контрольної Комісії Т. Г. Печенюка кооптовано й затверджено на голову КК п. С. І. Дорожку.

Виділено склад делегації (фракції СЗСУ-СП до УНРади з затвердженням до Президії УНРади представника організації п. Ю. С. Семенка.

Доручено делегації СЗСУ - СП домагатися, на наступній VII-ій Сесії УНРади, відміни засудження ухвали VI-ої Сесії УНРади про позбавлення права депутата на 2 роки св. п. В. А. Доленка, — як протиконституційний та безпідставний засуд. Аби чесне ім'я заслуженого національно-політичного і громадського діяча не залишалося в найменшій мірі заплямованим, бодай вже після його смерти було б належно регабілітувати у відповідному акті.

До скликання наступного З'їзду, Пленум затвердив тимчасово виконуючим обов'язки голови ЦК п. Ю. С. Семенка, але залишити підзвітнім перед секретаріятом ЦК СЗСУ - СП, як то й передбачено статутом організації.

Велику увагу приділено справі утворення „Громадського Сектора" при УНРаді. Пленум висловився проти того, щоб Громадський Сектор комплектувати з членів політичних організацій, що вже входять до складу УНРади. Натомість Пленум прихильно поставився до думки свого лідера — В. А. Доленка, що неодноразово висловлював, (за свого життя), й прийняв ухвалу, щоб комплектування Громадського Сектора УНРади відбувалося на широкій базі з представництва церковних, культурних, військових і громадських організацій до того ж осіб, не приналежних до політичних організацій, але прихильних до ДЦ УНР.

Схвалено й одобрено дотеперішнє представництво СЗСУ - СП в УККА.

Багато уваги приділено справі увіковічнення св. п. Володимира Андрійовича Доленка — питанню пам'ятника на могилі і збиранню матеріялів - спогадів для видання спеціяльного Збірника про життя і діяльність покійного.

Праця Пленуму пройшла в дружній і товариській співпраці всіх учасників.

Відповідальний секретар
М. Сакало

22-го Січня в „Нашій українській школі" в Філядельфії

У „Нашій Українській Школі" — в Філядельфії Па. відбулася академія з нагоди 22-го січня 1918 - 1919 рр., закінчення півріччя в шкільному навчанні, — роздача свідоцтв — і конференція батьків з учителями.

Національне і релігійне виховання молоді „Нашої Української Школи" в Філядельфії, Па. це передусім заслуга директора школи д-ра Александра Лужницького — на чолі Учительського Збору — і батьків. „Наша Українська Школа" — це бастіон української ідеї, що його метою є клич — „Бог і Україна"!

Якраз в тому часі, коли по всій Україні котиться важкий вал поновного жорстокого терору, який наважився знищити фізично український народ, відібрати йому віру в Бога, рідну мову, традицію, культуру, а його варварство посунулося аж так далеко, що він викидає з гробів тлінні останки українських героїв, що полягли в обороні України... — в тому ж часі наша молодь, у вільному світі, наполегливо вивчає українознавство, щоб наснажити себе, в першу чергу, духовою зброєю.

Після навчання в „Нашій Українській Школі", в суботу, 22-го січня, відбулася урочиста академія. В театральній залі школи зібралися молодь, батьки, гості і Учительський Збір на чолі з проф. Христиною Кульчицькою, заступницею директора д-ра А. Лужницького. На стіні сцени — картина, виконана, п. Іриною Юрчак, учителькою передшкілля, при „Нашій Українській Школі", картина, що зображає Софійський Собор, пам'ятник гетьмана Богдана Хмельницького, на Софійській площі в Києві, і дату 22-го січня 1918 - 1919 рр. На сцені група шкільної молоді, в українській ноші, або в шкільних мундурках з відзнаками „НУШ". На сцену входить проф. Ігор Шперналь і в своїй промові з'ясовує велику вагу свята 22-го січня.

Після промови проф. І. Шперналя слідували дальші точки академії, що їх приготовив проф. Володимир Мельник, який вклав багато труду й праці, для зразкового проведення академії. Проф. В. Мельник — це імпрезовий референт школи, а водночас він навчає й інших предметів.

Учень „Нашої Української Школи", Юрій Голіней прочитав реферат. Хор молоді НУШ, під диригентурою проф. В. Мельника, при супроводі гри на фортепіяні Ірини Юрчак, виконав кілька патріотичних пісень. Учениці школи, Оксана Черепаха і Марія Ребенська, Люба Пришляк, Марійка Стефурак і Марійка Голіней, продеклямували вірші. Учень Володимир Іваськів прочитав текст IV-го Універсалу, а учень Стефан Стефурак продеклямував вірш при супроводі гри на фортепіяні — п. І. Юрчак.

На закінчення академії шк. хор і приявні відспівали, до слів Івана Франка, „Не пора".

У дальшому ході свята заступниця директора школи проф. Х. Кульчицька роздала шкільним дітям свідоцтва, а секретарка школи — Ляриса Бесага — інформаційні листки, після чого батьки відбули розмови з учительками й учителями в залях школи. Над входом до кожної залі виднів напис з прізвищем учителя, чи учительки школи, які давали батькам інформації.

Пізно вже увечорі розходилась молодь зі своїми батьками, щаслива, що здобула свідоцтво з „Нашої Української Школи"...

проф. Іван Попель,
учитель „Нашої Української Школи"

СУЖК протестує

Заява Спілки Українських Журналістів Канади

Спілка Українських Журналістів Канади найрішучіше протестує проти нової хвилі терору КГБ в Україні, жертвою якого є арештовані в Києві, Львові та в інших містах українські журналісти, письменники і визначні діячі культури. Єдиною їхньою провиною є хіба виступи проти русифікації України і домагання свободи творчости та забезпечення громадських і національних прав згідно з загальною декларацією прав людини.

Закликаємо членів СУЖК і всю українську громаду повести широку акцію протестів проти чергового вияву російсько - большевицького народовбивства. Домагаймося від канадійського уряду, щоб він в ім'я гуманности жадав від СССР негайного звільнення арештованих діячів культури в Україні, серед яких є відомі працівники пера, як публіцист Вячеслав Чорновіл, літературні критики Іван Світличний, Євген Сверстюк та Іван Дзюба і письменник Михайло Осадчий.

Вимагаємо припинення терору в СССР та повної свободи для всіх народів і людей.

УПРАВА СУЖК

Торонто

Комунікат Екзекутиви ЗУАДКомітету

1. Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету повідомляє, що чергові Дев'яті Загальні Збори ЗУАДКомітету відбудуться в суботу 27-го травня 1972 р. у Філядельфії: ЗУАДК — це установа, що її активними членами є організації чи інституції, які займаються суспільною допомоговою діяльністю. У загальних зборах організації-члени репрезентовані своїми уповноваженими делегатами з активним і пасивним правом голосу. Згідно з постановою статуту це активне і пасивне право на загальних зборах мають ті члени, які на 60 днів перед зборами виконали свої членські обов'язки, включно з оплатою членського внеску. Екзекутива ЗУАД Комітету просить усі організації й установи перевірити стан свого членства. Організації, які занедбали своє членство, можуть тепер його відновити, виповнивши відповідну заяву, що її можна отримати з канцелярії ЗУАДКомітету, звертаючись на адресу:

Канцелярія подасть усі інформації відносно членства і Зборів.

2. Екзекутива ЗУАДКомітету звертається з проханням до всіх тих організацій, що їм були вислані листи для переведення збірки Коляди, повернути ці листи і розрахуватись із збірки. Потрібно перевести загальний обрахунок збірки, щоб усталити бюджет на наступний діловий рік. Як загально відомо, ЗУАДК — це українська незалежна допомогова установа і її фонди приходять від української громади, головно із збірки Коляди. Згідно зі загально-громадським домовленням кожнорічна збірка Коляди повинна йти на харитативно-допомогові цілі. На жаль так не є; різні організації використовують час збірки Коляди на свої організаційні цілі і так обтинають харитативно-допомоговий фонд Української Суспільної Служби. Екзекутива ЗУАДКомітету складає подяку усім тим організаціям і жертвенним громадянам, які надіслали свою пожертву на цьогорічну Коляду, а всіх тих, які ще не зробили того або дарували свою пожертву на інші цілі, проситься скористати з недалекого Великодня і прислати свою пожертву на Писанку для ЗУАДКомітету.

3. Із друкарні „Свободи" вийшла друком гарно видана, великого формату книга „Брат братові". Ця документальна книга в опрацюванні екзекутивного директора ЗУАДКомітету Остапа Тарнавського розповідає історію допомогових акцій американських українців від перших років українського поселення в Америці, з головним натиском на 25-річну діяльність ЗУАДКомітету — головно його переселенчу акцію, що була унікальною в історії нашої громади в Америці. Книга насвітлює організаційне життя всієї української громади в Америці, в ній згадано понад п'ятсот імен діячів і організацій, що зібрані в азбучному показнику, вона багато ілюстрована фотознімками, фотокопіями документів і карикатурами мистця Едварда Козака. Ціна книги — 7.50; її можна набути в книгарні „Свободи", чи теж замовити в канцелярії ЗУАДКомітету на вище подану адресу.

United Ukrainian American Relief Committee 5020 Old York Road, Philadelphia, Pa. 19141, PHONE: Glandstone 5 3774

Екзекутива ЗУАДКомітету

Академічний вечір УІТ в Клівленді

Дня 5-го XII 1971 р. у Клівленді відбувся перший дискусійний вечір Українського Історичного Товариства. Цю зустріч УІТ з громадянством Клівленду відкрив проф. Михайло Ждан і представив доповідача проф. Любомира Винара, редактора „Українського Історика" і наукового секретаря УІТ. Доповідач виголосив доповідь на тему „УІТ і завдання української історичної науки в 1970-их роках". Спершу проф. Винар говорив про генезу „Українського Історика", що до певної міри пов'язана з Клівлендом, опісля говорив про причину постання УІТ. По короткій характеристиці поодиноких українознавчих наукових центрів в Европі, Канаді і ЗСА, прелеґент зупинився над питанням розвитку історичної науки в трьох площинах — науково-дослідчій, науково-видавничій і науково-організаційній. Успіх наш полягатиме в якості наукової продукції українською і англійською мовами, координації наукової праці між поодинокими науковими установами, участі в наукових конференціях неукраїнських установ, співпраці істориків з іншими дослідниками українознавчих дисциплін. Окреме завдання українських істориків — це публікація архівних матеріялів, а також скликання конференцій присвячених окремим питанням української історії. Проф. Винар уважав, що українські науковці повинні якнайшвидше скликати наукову конференцію присвячену питанню термінології історії Східної Европи. В цій ділянці немає узгіднення між українськими істориками. Тому треба привітати спробу зорганізувати таку конференцію на з'їзді Американського Іст. Т-ва в 1972 р. Доповідач наголосив потребу видання академічного нарису історії України, історії культури, історії української літератури і історії української громади в ЗСА англійською і українською мовами. Досі ніхто не подбав, щоб ці підставові праці вже опрацьовувалися на колективній і індивідуальній базі. УІТ робить пляни — але не має фінансової бази, інші установи мають матеріяльну базу — але не мають потрібного пляну. Проте є всі надії, що в короткому часі ці справи будуть зреалізовані за допомогою УІТ.

УІТ, видаючи одинокий історичний журнал поза межами України робить поважну роботу. Проф. Винар згадав, що біля п'ятьох американських істориків самі зголосилися до співпраці в УІТ і деякі праці їхні вже друкувалися. Він це уважає черговим успіхом УІ. Притягнення до співпраці неукраїнських дослідників має свою вимову. В 1970-их роках плянується поширення (зміст і об'єм) журналу. Щоб це осягнути треба подвоїти число передплатників УІ. Друга важлива справа — це участь УІТ в наукових конференціях славістичних і історичних товариств. В цьому випадку Денверська конференція УІТовариства виказалася успішною. Нав'язання співпраці між ААASS, АГА і УІТ — важливе з огляду на престиж цих установ в науковому світі.

Співпраця між українськими науковими товариствами конечна. Українознавство поза межами України стоїть на належному рівні. Злослиі завваги про „низький позем" „еміґраційних установ, які занимаються наукою" не можна брати поважно. Видання фундаментальної Енциклопедії Українознавства українською і англійською мовами за участю саме тих „еміґраційних науковців".

Прелеґент закінчив свою доповідь інформацією, що в 1972 р. мають появитися два нові видання УІТ — англомовна бібліографія історії України з аднотаціями і остання праця проф. Я. Пастернака про початки слов'ян.

У дискусії брали участь проф. Леонід Бачинський, проф. Т. Мацьків, проф. М. Ждан, мґр Волянин, проф. Мельник і інші. Треба зазначити, що учасники цієї зустрічі також мали нагоду оглянути виставку видання УІТ під сучасну пору клітина УІТ в Клівленді начислює 12 членів. Започаткування таких академічно-дискусійних вечорів є корисним не лише для Товариства, але для цілої клівлендської української громади.

Д. Р.

ПІДПИСАННЯ ПРОКЛЯМАЦІЇ В НОРВІЧ, КОНН.

Мейор міста Норвіч підписує проклямацію проголошення 22 січня Українським Днем міста. Знімку цю з обширним дописом про Січневі Роковини та визвольні змагання українського народу помістила місцева газета „Норвіч Бюлетен". За старанням Відділу УККА, український національний прапор повівав 22 січня на ратуші міста. На знімці (зліва) Мирон Техловець — голова Відділу УККА, Олександер Горохівський, Григорій Укарма, Юрій Турич, Петруся Фемяк, мейор — Антоніо Лонго, всч. о. Петро Огірко, Богдан Гайдук, Мирон Техловець мол., Микола Фемяк, Іван Ліцинський.

Перша клітина Української Асоціяції Університетських Професорів в Огайо

Кент, Огайо (.В.)—11-го грудня в суботу відбулися основуючі збори першого Відділу УААУП в Америці на стейт Огайо. Беручи до уваги поновну діяльність Асоціяції, українські професори американських університетів і коледжів в Огайо вирішили заснувати Відділ Асоціяції. Коротке слово про завдання Відділу сказав заступник голови Головної Управи Асоціяції проф. Любомир Винар. Присутні члени професори М. Мельник, Я. Іванчук, Т. Мацьків, Осип Мартинюк, Ярема Раковський, Маріян Ґавур, Христина Раковська, Ірена Ґавур поділилися своїми спостереженнями про розвиток українознавчих студій й в Америці До Управи Відділу вибрано: голову — проф. М. Мельника (Кентський Стейтовий Університет), заст. голови — Я. Іванчука (КСУ), секретарку — Христину Раковську (Куятога Комюніті Коледж). Вирішено зосередити свою увагу на переведенні огляду можливостей впровадження українознавчих предметів на університетах в Кенті, Акроні, Клівленді та інших високих американських школах в Огайо. До уваги береться впровадження курсів української історії, історії літератури, культури і мови. Проф. Мартинюк коротко поінформував присутніх про успішні заходи відносно впровадження курсу історії української культури і т. зв. кредитових „незалежних студій" з українознавчої проблематики на Кентському стейт. університеті. Друга справа, не менш важлива, це скріплення науково-видавничого фонду, який існує при Асоціяції. Конкретні думки в цій справі подав проф. Мельник. Рівночасно вирішено нав'язати тісні зв'язки з українським студентством в Огайо і посилити співпрацю між українськими професорами і студентами. Одноголосно вирішено піддержати програму етнічних дослідів в Кент. університеті і звернутися до української громади в Америці, а зокрема в Огайо, щоб причинилася безпосередньо до розбудови цього центру дослідів історії української громади в ЗСА. В майбутньому заплановано спільно з Українським Історичним Т-вом відбути академічні вечори у Клівленді. Треба пригадати, що тому десять років завдяки ініціятиві трьох професорів з огайських університетів і одного з Денверського університетів постала ініціятивна група Асоціяції. Тепер на терені Огайо, по десятьох роках, постав перший її Відділ. Спільними силами українських професорів, студентів і громади Асоціяція зможе добитися конкретних успіхів в праці.

Доповідь д-ра К. Савчука

Д-р Константин Савчук, асошієйт професор історії в коледжі св. Петра в Джерзі Сиіті, виголосив 4-го січня 1972-го р. доповідь „Совєтсько - Російська Домінація Центрально - Европейських Сателітів" у Гофстра Університеті на Лонг Айленді. Доповідь ця була одна з циклу семінарів, запланованих Військовим Департаментом. Її вислухали офіцери, кадети та студенти.

У своїй доповіді д-р Савчук продискутував процеси совєтизації в сателітніх державах: Східній Німеччині, Польщі, Чехословаччині, Мадярщині, Румунії та Болгарії. Він накреслив якими методами Москва прийшла до влади в тих країнах в той час, коли ЗСА посідало атомову монополію і мало нагоду не тільки відібрати Совєтському Союзові перемогу, але й освободити всі неросійські народи. До метод, якими Кремль затримав тод, якими Кремль затримав владу в сателітах і використовує її до дальшого поневолення, між іншими, належать: комуністична партія, збройна сила та економічні контролі. Під сучасну пору ці методи є дальше застосовувані комуністичними партіями в сателітах, Варшавський договір (збройна сила) та економічна контроля (Комекон).

Проф. Савчук теж вичислив причини, чому Совєтський Союз домінує сателітів: традиційний російський імперіялізм, який постійно потребує експансії; забезпечення своїх кордонів через cordon sanitaire: економічна експлуатація; можлива нагода, щоб після смерти Тіта приєднати цілу Югославію, або хоча б частину, до табору справжніх сателітів та в кінець-кінців здобуття Західньої Німеччини — в чому могла вже допомогти „остполітік" Брандта.

По доповіді вив'язалася дискусія. Семінарем керував голова Департаменті Оборони полковник американської армії.

Сім

Джордж Міні проти капітуляції у В'єтнамі

Маямі, Флорида. — На нараді керівників великої професійної спілки ЕйЕфЛ Сі-Ай-О в Бал Гарбор на Флориді президент тієї спілки Джордж Міні виступив з критикою тих, які домагаються капітуляції Південного В'єтнаму перед північними напасниками. Він, між іншим, сказав: „Я не хочу, щоб у наступних виборах переміг кандидат, який проповідує капітуляцію у В'єтнамі. Я не вірю в капітуляцію". Дж. Міні заявив він не зійде з такої позиції, і що він взагалі проти капітуляції у всій Південно-східній Азії. Колишній президент тієї ж професійної спілки Джеймс Гоффа, який відбув тюремну кару за втручання в працю повірених, на запитання, що він думає про перевибір президента Р. Ніксона, сказав, що вважає Р. Ніксона „найбільш кваліфікованою людиною на Президента ЗСА".

Заклик до українських громадян, організацій і установ!

На загальних Зборах у Вашингтоні в 1971 р. порушено проблему пожвавлення збірки на Науковий Фонд Українсько - Американської Асоціяції Університетських Професорів. Упр. Асоціяції вважає, що проблема та під сучасну пору є найбільш пекуча і важлива. На довшу мету Науковий Фонд Асоціяції може стати однією із найбільш поважних інституцій, що з неї буде горда ціла українська громада.

Звертаючись до української громади за фінансовою допомогою для Наукового Фонду, просимо взяти такі факти до уваги.

1. Асоціяція об'єднує біля 80 відсотків викладачів високих шкіл Америки і поважний відсоток викладачів Канади.

2. Фонд має запевнену тривалу майбутність тому, що всі пожертви є інвестовані і тільки дохід з інвестицій буде використаний на наукові цілі.

3. Основним завданням Фонду є вишукати по всіх університетах науковців і докторантів (без огляду на їхнє національне чи релігійне походження), що працюють чи мають охоту працювати над темами із українознавства і їм фінансово у тій праці чи в публікації манускриптів допомагати. Тому, що Асоціяція має своїх членів у великому числі університетів, вона є виїмково кваліфікована для того роду праці.

4. Організаційна форма Наукового Фонду для підтримки наукової праці є найбільш економічна і ефективна. Доказом того є факт, що її широко застосовують в Америці і Канаді.

Управа Асоціяції буде щиро вдячна за якнайширшу матеріяльну і моральну підтримку у тому ділі.

Чеки просимо виписувати на:

Research Endowment of UAAUP, West Side Federal Savings, Account No. 207548.

Чехи просимо висилати на адресу:

Research Endowment of of UAAUP, P. O. Box 491, Kent, Ohio 44240.

Проф. Юрій Фединський
Голова

Проф. д-р М. Мельник
Директор Фонду

Проф. д-р Ст. Горак
Секретар-скарбник

Гість у нюйоркській Пластовій Станиці

Кожного року Станиця Пласту в Ню Йорку влаштовує імпрезу св. Миколая для новацтва, як також для позапластової дітвори. Щоб вщепити в нашу молодь і дітвору гарні українські традиції, пов'язані з ім'ям святого, як також показати дітям, що наш український св. Миколай є зовсім інший і кращий від того комерційного...

Дня 18-го грудня 1971 р. велика заля Пластового Дому заповнилася по береги новацтвом, маленькими дітьми і їхніми батьками.

Сценку „Надвечір'я і довга ніч перед святом Миколая" написала пл. сен. С. Гойдиш, віддана працівниця для нашого новацтва, влаштовуючи для нього й імпрези. Сценка написана в патріотичному українському дусі, а зміст її зрозумілий і доступний не тільки для старшого новацтва, але також і для менших дітей.

Головна ідея сценки — це нагородження чемних українських дітей дарунками тут на чужині, як також в Україні, де діти крім звичайних дарунків просять ще й волі для українського народу. Св. Миколай запевняє, що та воля прийде, тільки, що волі для народу не можна одержати в дарунку. За волю треба боротися і український народ в Україні у своїй боротьбі за волю незламний.

Св. Миколай при помочі ангелів роздає всім чемним новачкам, новакам і малим діточкам дарунки. Не забуває Він і за сестричок і братчиків, які ревно працюють для Пласту, а зокрема для новацтва. Дехто дістав різочки від маленьких чортиків, зокрема ті діточки, які не завжди говорять рідною українською мовою.

Перша дія сценки відбулася в дуже гарній українській хатній обстанові, за яку подбала сестричка ст. пл. Дозя Турчан. друга і третя дії відбулися в небесному царстві, де представлено було нічну синяву неба із зірками і місяцем. у виконанні цих декорацій допомагали сестрички і братчики. Сценка виконана силами новачок і новаків, а в ролі св. Миколая був ст. пл. О. Кибало. Імпреза приготовлена самою авторкою пл. сен. С. Гойдиш, з допомогою пл. сен. інж. Ю. Гошовського.

Гарний зміст сценки і легкість її постанови піддають думку, щоб провід Пласту подбав щоб вона вийшла друком і була доступна для всіх станиць Пласту, які влаштовують імпрезу св. Миколая.

Є. І.

Успіх українського лікаря

1-го грудня 1971 р. д-ра Мирослава Биха призначено директором урології в Ст. Мері шпиталю у Пассейку, Ню Джерзі.

Д-р М. Бих закінчив студії в Ерлянгені, Німеччина, в 1952 р. Після переїзду в Америку вирішив спеціялізуватися в урології, в стейтовому університеті „Кінгс Кавнті Медікал Сентер" у Ню Йорку, який закінчив у 1959 р. Крім загальної урології, здобув також спеціялізацію в урологічній хірургії.

Д-р Бих отримав дозвіл на практику в стейтах Огайо, Меріленд і Ню Джерзі.

У 1960 р. почав практику уролога в шпиталі Ст. Мері в Пассейку, Ню Джерзі, де він працює і тепер. Крім того, д-р М. Бих є також членом урологічних Відділів шпиталів Бетг Ізраел і Савт Берґен. У 1962 р. призначено його шефом урологічної дивізії в шпиталі Ст. Мері.

1-го грудня 1971 р. за його видатні успіхи призначено директором урології в шпиталі Ст. Мері зі штабом 9-ох лікарів-урологів.

Д-р М. Бих загально відомий не лише як видатний лікар-уролог, але також і як громадський діяч. Він приймає активну участь в українському громадському житті: є заступником голови пассейського Відділу УККА, членом Народного Союзу, колишнім головою товариства за Патріярхальний устрій УКЦ, член ОЧЧУС-у УЛТП і інш.

Ю. Г.

Збірник — „Співають соловейки"

Збірник українських пісень „Співають соловейки", опрацьований проф. Зосею Маркович, цінний для кожного керівника жіночого ансамблю, починаючи з тріо й кінчаючи великим хором. Як диригент, рекомендую його тому, що змістом він дійсно охоплює пісні різних характерів, починаючи від жартівливих, народних та кінчаючи стрілецькими й повстанськими. В музичній обробці пісень замітна рубрика майстра - композитора, який довгими роками практики й науки, закінчивши Київську консерваторію як педагог-керівник, добився видатного успіху. Вдала гармонізація та вміле голосоведення своєю простотою й легкістю перетворюють просту народну пісню у високомистецьку й надають їй оригінального музичного кольориту.

млення в піснях може скла-

Ті всі народномелодійні скарби нашого українського народу, які за останній час зникли з репертуару й призабуті, за допомогою збірника „Співають соловейки" знову відроджуються і зможуть допомогти всім жіночим ансамблям заповнити прогалину в їхньому репертуарі.

Про високу вартість тексту і його музикальне оформлення в піснях, може скласти думку тільки той, хто придбає цей збірник.

Диригент В. Гавриленко

Срібний Ювілей священства о. Мирона Созанського

Дня 5-го грудня 1971 р. українська громада й парафіяни української катол. церкви св. Родини у Вашинґтоні влаштували бенкетом срібний ювілей священства свого пароха, о. Мирона Созанського, ЧНІ. Бенкет відбувся у приміщеннях Офіцерського Клюбу в Арлінґтоні з великою участю громадян обох наших парафій, кількадцятьох священиків - приятелів солінізанта та членів його родини і бувших парафіян.

Святкування почались Благодарственною Службою Божою в церкві св. Родини, яку відправив соленізант в сослуженні гостей - священиків, о год. 3:30 по пол. О год. 6-тій почався бенкет у Клюбі. Відкрив його голова Ювілейного Комітету Богдан Скасків та попросив о. прот. П. Малюґу, ЧНІ з Канади, відмовити молитву. Після короткого слова і многоліттєвія, яке вніс п. Скасків, ведення програми перебрав о. монс. Мельничук, Декан з Балтимору. Після вечері і відчитання привітів від Митрополита Амброзія Сенишина і генерального консультора оо. Редемптористів, представлено головний стіл, за яким сиділи крім о. Мирона: о. прот. Павло Малюґа, о. монс. Петро Мельничук, о. монс. Василь Макух, о. проф. Мелетій Войнар, о. Джан Даниляк з Карпато-Руської парафії, о. Чарльс Фаренбах, Ч. СС. Р., о. Семен Іваночко, Ч. СС. Р., о. Чарльс Меззоно, о. Дж. Розе, Ч. СС. Р., о. Давид Чабін та о. Дж. Бінковський. Зрідних о. Мирона були присутні його брат та сестри з родинами.

Про післанництво священика говорив о. проф. Войнар, який теж передав соленізантові лист - благословення від св. Отця Павла УІ.

Після деклямації Катрусі Сокіл зі Школи Українознавства, промовив англійською мовою адв. д-р М. Воріс від тут народжених парохіян, дітей давніх емігрантів з України.

Вшанували свого пароха народними танками, які випровадила Степанія Дячок діти із садочка при СУА ім. О. Степанів Орест Білоус, Христина Лев, Наталія Царик, Таня Ставнича, Маріян Гаврилюк і Володимир Круль.

О. протогумен Ч.Н.І. і в тому Чині зверхник о. Созанського, о. Павло Малюґа, який приїхав на цей ювілей аж з Канади, відзначив англійською мовою життьовий шлях о. Мирона від молодих літ, успішних студій і висвячення пок. Митрополитом Богачевським чверть сторіччя тому, до його священничої праці, з насвітленням труднощів, проблем, розчарувань і вдоволення із того покликання.

Програму закінчив хор бандуристів під дириґентурою д-ра Ігора Масника.

Привіти складали представники численних організацій української громади Вашинґтону. Почесна голова Марійської Дружини, С. Шарко від Відділу УККА - д-р С. Курилас, його голова; від 78-го Відділу СУА ім. О. Степанів — п. А. Гаврилюк; від братньої православної парафії ім. св. Апостола Андрея Первозванного — Віктор Кулий; від Відділу НТШ — д-р Ю. Старосольський; від Т-ва за Патріярхальний Устрій — мґр Вол. Проціпський; від ООЧСУ — М. Корнилюк від Відділу УНСоюзу — Остап Зинюк, від Пласту — Станичний І. Сось і від Школи Українознавства — д-р М. Сербин. Від „Провидіння" передано писнемний привід з дарунком. Отець Мирон Созанський подякував організаторам та гостям за вшанування його ювілею і висловив свої думки про його високе післанництво служити Богові й громаді. Присутні ще раз висловили своє признання своєму парохові щирими оплесками.

Відзначення Січневих Роковин у Чикаґо

Чикаґська Громада відзначила всесторонньо Роковини Актів Незалежности і Соборности в днях 22-го і 23-го січня ц. р. У суботу 22-го, що був проголошений посадником Чикаґо, Ричардом І. Дейлі, Днем Української Незалежности вивішено на будівлі Сити Гол український національний прапор, а делеґація Ліги АУП — Відд. УККА, представників духовенства відбула коротку стрічу з представником Управи міста — полк. Дж. Рейлі, що в заступстві неприявного в місті посадника прийняв подяку за відповідне відзначення цих Роковин.

У навечеря 22-го січня в парохії св. Володимира і Ольги, та в неділю, 23-го січня у наших українських парохіях відбулися релігійні богослуження у намірені українського народу. У неділю, в авдиторії Шопена відбулося Свято Державности, на якому слово про значення Січневих Актів та наші завдання під теперішню пору виголосив д-р Дмитро Штогрин, проф. Іллиной університету в Шампень. Передтим внесено на сцену прапори українських комбатантських організацій Чикаґо та деяких молодечих, а їхні представники на заклик інж. Степана Голяша, що керував програмою, зложили поклін разом із учасниками свята тим, — всім членам українських військових формацій, що згинули та померли в боротьбі зі загарбниками України.

Проклямацію Дня Незалежности посадника Чикаґо відчитала Марія Шпікула, а привіти від Централі УККА в Ню Йорку та від деяких членів Американського Конґресу з Іллиной передав інж. Голяш. Він також відчитав проєкт резолюції проти нових переслідувань і арештів в Україні, що її учасники прийняли повстанням з місць і оплесками. У мистецькій частині свята виступила Галина Андреадіс з Ню Йорку, яка щойно прибула з Буенос Айрес, де перебувала під час посвячення пам'ятника Т. Шевченкові. Публіка довгими оплесками оцінила її двократний виступ. Акопманьював — проф. Василь Шуть. У програму були вплетені відповідні деклямації, присвячені 22-им Січням, з якими виступили студенти Христя Федак і Василь Тельвак, члени хору „Ватра" О. СУМА ім. Павлушкова та Дарія Андрушко, Рома Ганкевич, Христя Процик, Ірена Ткачук та Маруся Слободян члени Катедр. Юного Хору при парохії св. Николая в Чикаґо. Цей хор, в складі понад 60 членів — учнів парох. школи св. Николая, у стилевих українських строях, виступив під управою учительки Ярослави Проців з двома піснями, закінчив разом зі залею українським національним гимном..

Сцена на святі — декорована з повним смаком, м. і. двома символічними образами св. Софії і св. Юра, виконаних арт. мал. М. Гарасовською-Дачишин.

Про відзначування Акту Незалежности України в Чикаґо, подали в Конґресі у Вашинґтоні конґресмени з Іллиной, зокрема конґресмени Франк Анунціо та Едвард І. Дервінскі.

В. Н.

В Коговзі відбувся ювілей о. крилошанина В. Андрушкова

Заходом Церковного Комітету відбувся 30-го січня ювілейний бенкет у 35-річчя священства о. Володимира Андрушкова при участі 328 осіб. Голова Церковного Комітету, п. А. Бабяк, відкрив бенкет, запрошуючи о. П. Огірка на тостмайстра О. Пралат К. Прейма провів молитву, церковний хор під проводом п. Я. Біласа проспівав „Отче Наш". Діти з української школи вручили дарунок і квіти о. Ювілятові. О. П. Огірко прочитав привіти, що їх прислали: Їх Блаженство Кард. И. Сліпий, Преосв. Митрополит А. Сенишин, ЧСВВ, Преосв. И. Шмондюк, Преосв. Василь Лостен, Преосв. Іван Стах, о. мітр. д-р В. Лаба, о. д-р М. Сопуляк, о. О. Волянський, о. И. Лукашевич, о. И. Кузьмяк, ЧСВВ, о. П. Баріляк, о. В. Танчак, о. І. Мак, о. Ст. Гриньох, о. В. Стебельський, о. Б. Левицький, о. Ст. Хрепта, о. Лар, о. В. Білинський, о. П. Шуфлят, о. М. Бутринський, проф. М. Тершаковець, Гол. Управа Т-ва за патріярх. устрій УКЦ, Відділи Т-ва за ПУ УКЦ у Трентоні і Трою, п-і Кравчук від Сестрицтва Вервиці у Брукліні, Сестри Василіянки в Коговзі, Відділ СУА ч. 21 з Бруклину, д-р Ю. і Ст. Бережницькі, И. Гірняк, Михайлина й Антін Чайковські, д-р М. і Р. Навроцькі, проф. д-р О. Андрушків, М. і Г. Лебеді, інж. М. Галів інж. Д. Кузик, інж. Полегон, М. Мороз, М. Понеділок, д-р Г. Масляк, Ікер, родина Копач, Гр. Божик, М. Зазуля та інші.

Від парохіян промовляли: д-р М. Мирешко, англійською мовою, інж. Р. Ракочий українською мовою. Кол парох Коговзу, о. д-р П. Івахів, оваційно привітаний, виголосив головну промову англійською мовою, опісля хор проспівав псалом „Блажен муж", муз. А. Гнатишина. Відтак о. д-р Б. Волошин прочитав грамоту Їх Блаженства Кард. И. Сліпого з номінацією на почесного крилошанина о. Ювілята. Зворушений о. Ювілят дякував усім і закликав з весною розпочати будову нової церкви. Потім вітали усно і складали дарунки: п. В. Запаранюк, гол. радний УНС, мґр Ю. Бачинський, голова Відділу УККА, п. Є. Шанц, голова Відділу СУА українською мовою, англійською мовою: діти з української парох. школи, п-і Коник від Сестрицтва НЗПДМ, п. В. Кач від Українського Гор. Клюбу, п-і Ю. Філяк від Клюбу Матерів, п. В. Люблянецький від Братства св. ап. Петра і Павла, від ветеранів п. И. Повзик і ін. Вкінці о. дек. Б. Волошин провів молитву, а о. Ювілят роздавав свої світлини і книжечки про Фатіму. Приявних було 15 священиків, у тому новонайменований єпископ УПЦеркви о. архімандрит Констянтин Баґан з парохії УПЦ у Трой, один польський і двох американських священиків. На залі було багато американських гостей, був представник пані мейор міста Коговз, так, що до них достосувалися майже всі промовці.

І. Д.

ПАМ'ЯТНИК НА МОГИЛІ ОКСАНИ ЛЯТУРИНСЬКОЇ

Поетка і скульпторка Оксана Лятуринська, яка померла в Міннеаполісі 1970 р., була похоронена на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, а на її могилі споруджено ще минулої осени пам'ятник. Заходами земляка Покійної д-ра М. Данилюка цей пам'ятник виконала 'ірма В. Безсонова з Бавнд Бруку в основному за кошти із залишених ощадностей Покійної. Взірець на пам'ятник взято із проєкту, який виконала сама О. Лятуринська для могили проф. А. Животка в Німеччині.

Студентство Олбанської округи вшанувало Героїв Крут

Вотервліт, (І. Д.) — Дня 6-го лютого Українська Студентська громада Олбанської округи відзначила Роковини Крутянського бою в залі Українського Клюбу, при участі зорганізованої молоді та її батьків, Вступне слово сказала Марта Кухар, голова УСҐ, після чого вона прочитала листа до през. Ніксона, що його підписали всі приявні. В листі закликається Президента стати в обороні ув'язнених українських інтелектуалістів в Україні. Оксана Цьолко, заст. голови, виголосила святочну доповідь в українській мові, нав'язуючи до переслідування української молоді й інтелектуалістів, що продовжують бій під Крутами, хоч іншими засобами. Пластунки сестри Кушнірівни: Віра, Наталка й Люба проспівали дві пісні: „Не журіться юні ддрузі" та „Побідну пісню" Б. Маркова. Сумівка Маруся Кошикар продеклямувала поему „Пам'ять Поляглим Героям". Студент Т. Боднар продеклямував поему О. Бабія „Під Крутами". Студент П. Цюпка виголосив доповідь про бій під Крутами в англ. мові. Квінтет студенток: О. Галібей, М. Кухар, Г. і Д. Наболотні та О. Цьолко проспівав: „Заквітчали дівчатонька" і „Летіла куля" Р. Купчинського та „Подай дівчино". Фортепіяновий супровід вів Я. Кушнір, музичний керівник імпрези. Діяна Боднар і Оксана Коновальчук продеклямували поему „Героям Крут". Проклямацію „Дня Українського Студента" прочитала О. Галібей. Співом „Ще не вмерла" закінчено це Крутянське Свято. Дохід призначений на Фонд Студій Українознавства в Гарварді. В місцевій амер. газеті „Таймс Рекорд" з 29. І. голова УСҐ, Марта Кухар, помістила довшу статтю про геройство українських студентів під Крутами та про переслідування українського народу в Україні.

В Ню Йорку відбулася філятелістична виставка С. Ришитівського

Ню Йорк. (І. Л.) — в днях 21 - 22 січня 1972 року тут в Пластовому Домі відбулася виставка українських грошей і поштових марок колекціонера Семена Ришитівського з Брукліна. Виставку зорганізували місцева Пластова Станиця і 5-ий Курінь УПС „Червона Калина" з нагоди роковин української самостійности і соборности, для познайомлення громадянства, а особливо молоді з частиною нашої історичної спадщини, яку тепер так безпощадно нищать наші вороги, а зокрема большевики.

Зацікавлення виставкою було надзвичайне. Мимо того, що виставка тривала всього два дні і була відкрита по 3 год. денно, її відвідало біля 150 осіб. Філятелісти, історики, зацікавлені громадяни, батьки з дітьми і пластова молодь пильно приглядалися експонатам і засипали п. Ришитівського різними питаннями.

Особливо цікавила відвідувачів скомпле-тована колекція грошей. Тут багато перший раз мали нагоду побачити в оригіналах шаги, гривні, карбованці, білети державної скарбниці (бонди), чеки, а також денікінські фальсифікати і большевицькі карбованці з тризубом, за яких тепер можна в Сов. Союзі легко дістати 25 літ Сибіру.

Виставка в загальному була успішна, цікава і повчальна. Було б дуже побажаним такі виставки уряджувати частіше, а особливо під час різних молодечих здвигів і зустрічей.

Василь Калинович здобув докторат філософії

Дня 16-го грудня 1972 проф. Василь Калинович склав кінцевий докторський іспит в університеті Індіяна в Блюмінґтоні. Він захистив дисертацію на тему „Верхівка Комуністичної Партії СССР в роках 1919 - 1971". Метою дисертації було встановити якого типу партійна верхівка існувала в дослідному часі, а також яка була національна політика при добиранню особового складу верхівки. Дисертація відрізняє три групи партійної верхівки, а то партійні революційні провідники в часах Леніна, „апаратчики" в часах Сталіна, і технократичні апаратчики в часах Хрущова і Брежнєва. Якщо мова про національність членів партійної верхівки, то в часах Леніна росіяни мали велику перевагу, а з неросійських народів були заступлені лише дуже нечисленні національності. Від трицятих років до смерти Сталіна верхівка складалася майже виключно з росіян. По смерти Сталіна також представники великих неросійських національностей були репрезентовані, хоча всі вони були бодай політично „русскі люди".

Іспитова комісія складалася з професорів Д. Гаммера, В. Бенеша, Л. Лямберта і Д. Томасіча. Д-р В. Калинович викладає політичні науки в Домінікан коледжі в Нанет стейт Ню Йорк. Він здобув ступінь бечелора в Рузвелт університеті в Чикаґо в 1959 році, а ступінь мастера в університеті Індіяна в 1964 році.

Д. Ф.

Марія Труфин

(Посмертна згадка)

8-го січня ц.р., коли український нарід святково зустрічав прихід на світ Божого Сина, померла Марія Труфин, дружина одного із найбільш заслужених наших діячів-піонерів, довголітнього секретаря 266-го Відділу Українського Народного Союзу Василя Труфина, в Амстердамі, Н.Й. Немов приєднуючи до янгольських хорів, щоб і собі з ними у велике Торжество народження Божої правди віддати в небесних просторах поклін новонародженому Ісусові. Наш нарід вірить, що смерть в днях релігійних великих празників — це особливо Божа ласка і такої ласки дізнала покійна Марія.

Життьовий шлях покійної Марії не був легкий, але вона ступала по ньому мужньо, як національно свідома українська людина, що поставила справу визволення батьківщини метою свого життя. Приїхала до Америки в 1920 році і зараз включилась у церковні товариства і світські організації, де була активним провідним членом. Вдачею вона була спокійна, але в поглядах принципова, чим з'єднувала собі симпатії і пошану в усіх з ким працювала.

Ненадійна вістка про її смерть блискавкою облетіла всіх мешканців амстердамської громади. Спершу ніяк не хотілося вірити, що Марію, яка вчора стояла на стійці своєї праці, сьогодні загорнула темрява ночі, крізь яку проглядала Вифлеємська зоря, немов просвічуючи її шлях перед престол Всевишнього. Чужа земля пригорнула її, грудка рідної землі на її домовину є висловом подяки за працю для рідного народу і батьківщини.

Замість квітів на могилу св. п. Марії Труфин зложили свої пожертви на „Церкву в потребі" особи: Костик Бішко 5 дол., Осип Пащак 5 дол., Мирон Свідерський 5 дол., Іван Коваль 5 долярів, Семен Когут 3 доляри, Відділ ООЧСУ 5 долярів, брат покійної Іван Пастернак 10 дол. — разом 38 дол., які переслано до Риму на руки Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого.

О. П.

Академія св. Юра в Ню Йорку

Знову піднялося радісне хвилювання в нашій Академії. Воно і від першого нашого дня ніколи не клалося цілковитою тишею хіба на хвилини, щоб потім ще міцніше і ще бурхливіше заклекотіти радістю, сміхом, сподіваннями.

У нас, впоряд з наукою, завжди ставалися цікаві, корисні, несподівані чи схвильовані очікувані, а то й підготовані нами самими святочні події. До багатьох причинився провід — дирекція школи, до інших окремі учителі — професори, велику кількість улаштовував Батьківський Кружок, притягаючи до того і ширше громадянство, або визначних наших людей, які щедро обдаровували нас матеріяльними й духовими дарами.

Тепер наближається кінець нашого навчання в Академії св. Юра в Ню Йорку. Різні небуденні святочні події мають нам немов облегшити прощання й розлуку, але вони нас ще більше злучують, ще більше виявляють, яке гарне місце маємо покинути.

Часу не стримати, й ми захоплено готуємося до наших останніх спільних святкувань.

7-го лютого наша кляса їздила до Канади. Ми замешкали у Монтреалі в старинному замку на горі. Хоч цей замок в середині перебудований і перемодельований на дуже модерний готель, нам усім дуже сподобався цей замок. Із захватом готували відповідну до нього ґардеробу, яка крім „замково-гарного", вечорового строю, складалася ще і з спортового, бо ми ще ковзалися на лижвах і їздили санками.

Ми всі радіємо схвильовані, ділимося своєю радістю з усіма тими, що виявили до нас любов і прихильність.

Олена Шумилович

„Молода Думка" співає

Особливо Різдво Христове навіває хвилю спогадів і думок. І Свята Вечеря, і Різдво з чудовою відправою в церкві і прекрасні колядки-щедрівки, якими нас обдаровували наші діти. На рідних землях колядували всі. І діти, і молодь і старші. Діти звичайно сусідам чи родині на втіху, молодь на українські цілі: Рідну Школу, Інвалідів, Просвіту. А старші господарі й господині, звичайно церковні Братства та Сестрицтва „на світло" до церкви. Ще й дівчата з Братства на хоругов, що її вишивали, щоб була готова на Великдень.

Так бувало колись на рідній землі. Але тепер ми далеко від неї і страх облітає серце: Чи справді те все, в чім ми виросли, що переживали, піде з нами в могилу? Та сталося чудо! Наші діти, наші внуки стають перемниками нашої культурної спадщини, нашої традиції. Такі зворушливі хвилини переживали ми 30-го січня ц. р. на вечорі колядок і щедрівок, улаштованім „Думкою" в церковній залі школи св. Юра в Ню Йорку.

При багатих та ефективно прибраних столах засіли батьки, діти, родина, сусіди. Всі очікують концерту колядок „Молодої Думки".

Від 1949-го р. існує в Ню Йорку хор „Думка". Засновником хору був мґр Л. Крушельницький, відомий ще з рідних земель ентузіяст хорового мистецтва. В 5-річчя свого існування, щоб придбати нових членів хору, засновано було „Молоду Думку". І так що кілька літ „Молода Думка" виховує молодших співаків. Це вже четвертий хор „Молодої Думки". Богдан Бідяк, член т. зв. великої „Думки", є щирим опікуном дітей, яких зібралося до 30 осіб у віці від 6 і пів до 12 років. Диригентка дитячого хору — Яра Кекіш, покінчила музичні студії в Назарет Коледжі. Вона виявляється дуже доброю фаховою силою. П-і Кекіш вела вже два роки дитячий хор в Рочестері і 2 роки працювала вчителькою музики в Паблік Скул Систем. Молода провідниця хору здобула собі симпатію у дітей, вони дуже радо ходять на співанки і швидко вивчають пісні. Ось, через три місяці праці виступили з колядками і щедрівками.

Хор „Молодої Думки" в Ню Йорку під час виступу.

Зворушило це кожного, хто побачив, як наші діти із „звіздою" впорядковано виходили на підвищення, створюючи форму ялинки, з галузками соснини, в які були включені різноколірові електричні лямпочки. Це була жива ялинка, прибрана дитячими голівками з рум'яними личками. Вони заспівали чисто, в тоні „Ой сивая тая зазуленька", „Вселенная веселися", Дивная новина", „Ой летить, летить сніжок", а наприкінці разом з „Великою Думкою" під дириґентурою проф. Берника „Добрий вечір тобі, пане господарю", — де одну строфу заспівала старша „Думка", а наступну „Молода". Батьки гордо поглядали на своїх дітей, матері, як пави, сиділи пишно з повним задоволенням в серці, мовляв, — „от як ми виховуємо наших дітей, молодих українців!", хоч і самі вони-молоді матері, здебільшого роджені вже або виховані на новім місці поселення. А дідусі та бабусі втирали нишком сльози. Вони щасливі. Не пропадемо, коли наших внуків виховують в любові й пошані до України.

Приємно вражало, що численно були заступлені представники наших організацій і товариств та чільні громадяни: протоігумен о. П. Пащак, парох церкви св. Юра о. д-р В. Ґавліч, о. д-р Сютик, о. Христофор, през. УНС И. Лисогір з дружиною, голова Об'єднаного Комітету адв. Р. Гуглевич з дружиною, голова Пласприяту п-і С. Косович, голова КПС П. Дорожинський, проф. д-р І. Соневицький, інж. архітект А. Осадца. Та не тільки місцеві представники відзначили своєю присутністю вечір „Молодої Думки", ми мали честь також вітати серед нас і далеких гостей: з Канади сен. П. Юзика і з Европи теперішнього голову СКВУ, мґ-ра А. Мельника з дружиною.

Програму вечора провадив голова „Думки" — Е. Камінський.

Ольга Соневицька

Четар УГА Олексій Черник

Олексій Черник, син Івана і Марії, народився у 1896 р., рідний брат бойового сотника УСС-ів Федя Черника, по закінченні початкової школи і гімназійних студій у Львові, де разом з братом Федем інтересувалися спортом завдяки пропаґанді професора Івана Боберського. В 1915 р. покликаний був Олексій до австрійського полку 89-го з перевагою українців, відійшов в р. 1916 на східній фронт, беручи участь в боях на Волині і під Тернополем. На весні 1918-го р. перейшов з полком на Україну і в боях під Херсоном був важко ранений. Після видужання і старшинського вишколу в Тернополі опинився на сербськім фронті. Після закінчення війни в 1918 р. вернувся Покійний до Станиславова і зголосився в ряди УГА. Стрінувшись з четарем М. Тершаківцем, разом зорганізували в Комарнянщині дві воєнні чоти і від'їхали з новобранцями на протипольський фронт, і зголосились у четаря С. Рибачевського, команданта фронтового відтинка Любінь. Після перебрання групи пор. А. Степановим, Покійний брав участь в боях під Городком, Керницею і Любінем Великим. Небавом, іменований четарем УГА був приділений до куреня пор. А. Степанова, який у відвороті частини 7-ої Бригади згинув в бою над рікою Свіча (коло Журавна), а курінь його перебрав пор. В. Шепітка. Під час другого відвороту Покійний захворів на тиф в Дунаївцях коло Камінця Подільського. Після видужання Покійний стрінувшись зі своїм хворим братом вернувся з ним до постою сьомої Бриґади в Ольгополі. Після реорганізації УГА брав участь в боях під Чудновим, а коли наступив відворот наших частин перед наступаючими польськими частинами попав в полон під Махнівкою коло Козятина. По дорозі у Львові вдалося йому втекти з полону на Чехословаччину. Вкінці Покійний опинився у Відні, де в 1921 - 25 рр. покінчив Вищу Торговельну Школу. Вернувши на Рідні Землі включився до праці в українській кооперації, починаючи працю свою в Центросоюзі. Під час большевицького наїзду залишився на короткий час у Львові, а за німецької окупації був директором Центросоюзу, причому показався необхідним при реорганізації Торговельного Відділу. 1944 р. виїхав до Німеччини на еміґрацію, а відтак до ЗСА і тут одружився. Закупивши з дружиною дім в Гантері перенісся туди на стало. Однак тут після перестуди і серцевої атаки помер дня 28-го жовтня 1971 р. 29-го жовтня 1971 р. о парох Мак відправив панахиду в похоронному заведенні. Наступного дня після відправи заупокойної Служби Божої в церкві, в Гантері похоронено Покійного на місцевому цвинтарі. Отець парох Мак попрощав Покійного над домовиною від дружини і ближчої його рідні, приявної на похороні. Покійний залишив дружину і рідню в ЗСА.

О. У.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ПЕРВОЄРАРХА

З нагоди 80-річчя з дня народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Иосифа Сліпого та відзначення Дня Помісности УКЦеркви у Філядельфії напевно бажатимемо виявити нашу щедрість і скласти особисту пожертву на Церкву в Потребі. Усі надіслані пожертви будуть передані Його Блаженству Кардиналові Иосифові.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ИОСИФА СЛІПОГО
GIFT FOR JOSEPH CARDINAL SLIPYJ

Ім'я і прізвище
Name ....

Адреса
Address ....

Сума
Amount $.........

Чек чи грошевий переказ (M.O.) виставлений на: Joseph Cardinal Slipyj Fund, разом з виповненим витинком „Дар Любови для Верховного Архиєпископа", треба переслати на адресу:

ARCHBISHOP'S CHANCERY OFFICE
815 North Franklin Street Philadelphia, Pa. 19123

ЗАХОДАМИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

ВАДИМ СУЛИМА
ХОРЕОГРАФ і УЧИТЕЛЬ ХАРАКТЕРНОГО ТАНКУ
відзначує 35-ліття своєї праці
НА ПОЛІ ТАНКОВОГО МИСТЕЦТВА

ФЕСТИВАЛЕМ МІЖНАРОДНОГО ТАНКУ

в суботу, 19-го лютого 1972 р.,о год. 7-ій веч.
у ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ УНДОМУ, 96 Fleet St., JERSEY CITY, N.J.

Маємо приємність повідомити Українську Громаду, що в неділю 20 лютого 1972 року о 1-ій годині по полудні

відкриваємо постійну мистецьку ґалерію

ҐАЛЕРІЯ ФОКУС

при вул. Квін Захід ч. 861, Торонто, тел. 366-0956
(напроти церкви св. о. Миколая)
у якій зацікавлені зможуть набути твори українських мистців і де відбуватимуться постійні та індивідуальні і збірні виставки.

Відкриття ґалерії починаємо виставкою мистця

КЛИМА ТРОХИМЕНКА

яка триватиме протягом двох тижнів,
від 20 ЛЮТОГО до 5 БЕРЕЗНЯ ЦЬОГО РОКУ
(на якій сам мистець буде присутній).

ҐАЛЕРІЯ ВІДКРИТА ВІД:
10-та год. рано до 8-ої вечора (від понеділка до суботи)
1 год. по пол. до 8 вечора — в неділю

ЗА ҐАЛЕРІЮ ФОКУС
ІРИНА ШУМСЬКА-МОРОЗ

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА У В'ЄТНАМІ ЗАЛИШИЛИ вже дві найдалі на північ висунені провінції Південного В'єтнаму, найбільш загрожені комуністичними військами з Північного В'єтнаму. Всі тамошні становища, що їх займали американці, обсаджені тепер уже тільки південними в'єтнамцями.

УРОДИННИЙ ДЕНЬ МАРУСІ БЕК

Широко відома та заслужена українська діячка, **МАРУСЯ Е. БЕК** уродилася 29 лютого, в переступному році, і тому святкує свої уродини тільки раз в чотири роки. Цю незвичайну подію, використовують місцеві громади, українська і американська, на те, щоби гідно вшанувати достойну й улюблену бувшу голову Ради міста Дітройт.

Урядові кола, не тільки Дітройту, але і чотирьох інших міст проголосили день 29 лютого, як

„ДЕНЬ МАРУСІ БЕК"

Проклямації в зв'язку з цим видали слідуючі посадники із слідуючих міст:

Дітройт — посадник Роман Грибс
Дірборн — посадник Орвил Габерд
Гемтремк — посадник Реймонд Войтович
Савтфілд — посадник Норман Фідер
Воррен — посадник Тед Бейтс

Резолюції Відзначення схвалили Міські Ради слідуючих міст за внесками слідуючих радних:

Дітройт — радний Віллям Рогел
Дірборн — радний Джон Баджа
Савтфілд — радна Джійн Мекдонелд
Воррен — радний Артур Міллер
Гемтремк — радний Михайло Мозола

Резолюцію Відзначення схвалила і Мішиґанська Леґістратура стейту Мішиґен в Ленсинґ, за внеском посолки Лусіл Г. Меккала.

Сорок п'ять етнічних організацій влаштовують „Уродинний Венкет" на честь Марусі Бек, в суботу, 26 лютого, о год. 7:30 ввечора, в залі Українського-Американського Осередку під числом 2965 Карпентер вулиці.

Об'єднане українське жіноцтво Дітройту і околиці, а саме: Окружна Рада СУА, Золотий Хрест, ОЖ ОЧСУ і „Просвіта", влаштовує бенкет на честь Марусі Бек, в неділю, 27 лютого, о год. 3-ій по полудні, в залі Українського-Американського Осередку під числом 2965 Карпентер вулиці. Головне слово про Соленізантку виголосить відома і славна поетка, Ганна Черінь, із Чикаґо.

Віримо, що українці та українки із всього вільного світу, які знають Марусю Бек, теж схочуть приєднатися до звеличання цього уродинного свята „Нашої Марусі" своїми особистими привітами, які можна слати прямо на її адресу: Hon. Mary V. Beck, 2026 Oakman Boulevard, Detroit, Michigan 48238.

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ЕТНІЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Сіґурдс Рудзітіс, голова

Емілія Запорожець, секретарка (тел. 846-0101) — Джов Ґулас, скарбник

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Емілія Запорожець, голова

Василина Марфей, секретарка (873-0005) — Станіслава Гайда, скарбничка

ГРЕЦІЯ ПРОТИ КІПРУ

Атени. — На Кіпрі відбулися маніфестації прихильників тамошнього прем'єра, православного архиєпископа Макаріоса, який попав у гострий конфлікт з грецьким урядом в Атенах. Західні обсерватори вважають, що найбільш для Макаріоса небезпечним суперником є генерал Георґ Ґрівас, який під час повстансько-партизанської війни на Кіпрі проти брітійського панування був командиром тамошньої підпільної повстанської армії і йшов рука-в-руку з Макаріосом. Але Макаріос прихилився до концепції самостійности Кіпру із ним, як президентом, а Ґрівас залишився вірним ідеї з'єднання Кіпру з Грецією. Макаріос звернувся по політичну допомогу і зброю до Москви. Це загострило той конфлікт.

КОМУНІКАЦІЯ НІКСОНА В КИТАЇ

Вашинґтон. — Президент Ніксон буде користуватись у Китаї виключно тільки китайськими засобами льокомоції. Тому, що китайці не мають власних автомобільних ані летунських фабрик, вони перевозитимуть Президента, його дружину й інших членів президентської групи з Пекіну до Ґанґчов і Шаґаю та назад совєтськими або англійськими автомобілями й літаками. Також китайська уніформована таййна поліція дбатиме за безпеку Президента, дармащо з Президентом буде також його американська охорона. Але Китай, твердять знавці, куди безпечніша для всіх чужинців країна, як будь-котра інша.

ПАРАФІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА Й ОЛЬГИ

Чикаґо. — Вісім українських католицьких парафій міста Чикаґа зібрали на потреби установ Верховної Архиєпископів в Римі 9,545 долярів і переслали їх на руки Верховному Архиєпископові Кардиналові Иосифові до Риму. З тієї суми парафія св. Володимира й Ольги зібрала 5,052 доляри, про що повідомив двотижневик „Церковний Вісник" з 6-го лютого, що виходить при тій парафії.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
ВІДДІЛ в НЮАРКУ, Н. Дж. — влаштовує

в суботу, 19-го лютого 1972 р. о год. 7:30 веч.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в ІРВІНҐТОНІ
140 Проспект Авеню

ДРУГИЙ ПІВРІЧНИЙ КОНЦЕРТ УЧНІВ УМІ

Виступають учні учителів: Д. Каранович і Р. Венке: О. Гаврилюк, І. Грабарчук, Р. Грабарчук, Н. Гурин, А. Гудзовата, Л. Круша, Д. Ольшанівська, В. Приходько, П. Рівес, Т. Саламаха, З. Сохан.

Студенти, фонди і — у першу чергу — зрозуміння батьків...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

повинні б бути черги зголошених студентів. Так, черги є, але – на превеликий жаль — не-українських студентів. Проте, місця резервується для українців, не тільки парафіян і католиків, але українців взагалі. Академія має тепер 190 студентів, але їх повинно б бути бодай вдвоє стільки. Сестра Наталія, принципалка, оптимістично наставлена. Академія нова, існує заледве чотири роки, і раніше чи пізніше українські батьки таки пізнають її вартість і з неї користатимуть. Ці батьки, що мають своїх дітей в Академії, не мають слів признання і одушевлення до навчання їхніх дітей, їхнього виховання, їхньої багатобічної самодіяльности, включно з найкращими досягненнями в різних ділянках спорту. Навіть свою власну газетку публікують. До цих справ „Свобода" буде постійно повертатись. Усі бо часто повторюємо, що „молодь — наше майбутнє". Це треба доповнити: наше майбутнє в нашій молоді в нашій школі!

ПРОВІД ВЕЛИКОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ „АФЛ-СІО" вважає, що урядова політика контролі цін і заробітних платень найбільше б'є по малоплатних робітниках. Президент АФЛ-СІО Джордж Міні сказав, що на його думку ціла система урядової контролі себе не виправдає.

Замість квітів на могилу
бл. п. МАРІЇ КОГУТЯК
складаємо на „Церкву в Потребі":

Іван і Софія Малиновські й Ольга Мартинюк	$20.00
Родина Процьків	20.00

З оказії уродин
п. РОЗИ СЬОКАЛО та д-ра АНТОНА ПРОЦЬКІВ
зложили на „Церкву в Потребі":

Василь Сьокало	$20.00	Стах Кондрат	10.00
Карла Процьків	15.00		
Антін Слота	10.00	Марія Олексин	5.00

Разом $100.00

Замість квітів на могилу
бл. п. МАРІЇ КОГУТЯК
на Фонд Катедр Українознавства при Гарвардському Університеті
зложили:

УККА — Відділ у Ютиці	$25.00
Олівія і інж. Ярослав Яцковські	20.00
Оксана і Лавро Полони	20.00
Ярослава і Омелян Томичі	20.00
Звенислава Карпяк	15.00

Разом $100.00

Замість квітів на свіжу могилу Братанка і Кузена
сл. п. ВОЛОДИМИРА КАРПЯКА
зложили 35.00 долярів
на „Церкву в Потребі"
Ірена Карп'як-Ліськевич, Ярослав Карпяк, Євген Карпяк і Лена Карпяк-Бенцаль.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність мій Улюблений ЧОЛОВІК, учасник Визвольних Змагань Армії УНР

Інж. Володимир Романовський

Висловлюю щиру, сердечну подяку отцям — настоятелеві прот. М. Антохієві, прот. А. Кістеві та М. Ярмоловичеві за їхню участь у похоронних відправах, диригентам А. Гносвому і Д. Петрівському і всім Хористам.

Окрема сердечна, глибока подяка д-рові М. Данилюкові за його фахову і товариську опіку під час довгої хвороби мого Чоловіка.

Щира подяка також всім Друзям-Ветеранам, учасникам Визвольних Змагань, Членам Т-ва Прихильників УНР і Т-ва Сприяння УНРаді й усім Тим, хто брав участь у Панахиді, Похоронній Відправі у Церкві та відпровадив мого Чоловіка на місце Вічного Спочинку, не зважаючи на буденний день і страшний мороз з вітром.

Окрема сердечна подяка генералові В. Филоновичу і А. Семенюкові за їхні короткі, але насичені змістом промови на цвинтарі, а також Сестрицтву УПЦ св. Михаїла за приготовання поминального обіду.

Дружина — ОЛЕНА
Син — ЮРІЙ
Невістка і Внуки

Неділя, 5 березня 1972 р., год. 5 по пол.
Заля Авдиторії Школи св. Юра
215 East 6th Street, NEW YORK, N. Y.

Український Музичний Інститут Америки Інк.
ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

КОНЦЕРТ СТУДЕНТІВ УМІ

з доходом на фонд будови нової церкви св. Юра в Ню Йорку

Участь приймають —
ПІЯНІСТИ
СПІВАКИ
ВОКАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ
СМИЧКОВИЙ АНСАМБЛЬ

ПРОСИТЬСЯ ШАНОВНЕ ГРОМАДЯНСТВО ПРО ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ.

В суботу, 19-го лютого 1972 р.
В GRAND BALLROOM
Statler Hilton Hotel
7th Ave. & 32nd to 33rd Sts., New York City, N.Y.
ПОЧАТОК ГОД. 8:30 ВЕЧЕРОМ

Продажа квитків при вступі на залю.

Осередки Спілки Української Молоді Америки – Округи Ню Йорк –
— влаштовують —

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМА

З НАГОДИ 13-го КРАЙОВОГО З'ЇЗДУ СУМА

Грає оркестра „АМОР"
під кер. М. РОМАНЕНКА

- ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДЕБЮТАНТОК
- МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

Аранжери:
ОЛЕНА ФУТАЛА і МИРОСЛАВ КЛИМКО

Увага! **НАДЗВИЧАЙНА НАГОДА** Увага!

ВІДВІДАТИ УКРАЇНУ В 1972 РОЦІ!

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ в ТОРОНТІ
пропонує спеціяльні групові поїздки в Україну прямо з Торонта до Києва люксусовими чартерованими літаками від $715.00 за особу.

Ціна включає: літак з першоклясною обслугою, повний харч, готелі, екскурсії. і т. д.

ДЕСЯТЬ ТУРИСТИЧНИХ ГРУП ДО ВАШОГО ВИБОРУ:

1-ша тура 22 травня до 7 червня	6-та тура 1 липня до 18 липня
2-га тура 25 травня до 11 червня	7-ма тура 13 липня до 29 липня
3-тя тура 6 червня до 23 червня	8-ма тура 19 липня до 5 серпня
4-та тура 13 червня до 30 червня	9-та тура 28 липня до 15 серпня
5-та тура 22 червня до 9 липня	10-та тура 6 серпня до 23 серпня

Кожна тура покриває приблизно такий маршрут: Київ — 1, Львів 7 днів, Сочі 4-ри дні, Київ 4-ри дні. Можна міняти замість Львова на Тернопіль 7-ім днів або Чернівці 7-ім днів.

ЗВЕРТАЄМО ОСОБЛИВУ УВАГУ ВСІМ, ЯКІ БАЖАЮТЬ ВІДВІДАТИ РІДНИХ В 1972 РОЦІ, ЩО ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ В ВИЧИСЛЕНИХ ТУРАХ І МІСЦЯ В ГОТЕЛЯХ Є ДУЖЕ ОБМЕЖЕНІ І ТІЛЬКИ ТІ, ЯКІ ЗГОЛОСЯТЬСЯ НЕГАЙНО, ЗМОЖУТЬ ПОЇХАТИ.

Окремі поїздки для молоді і студентів по спеціяльно знижених цінах.

На всі тури просимо голоситись до:

ЛЮБИ або Т. ВОЛОШИНА в ТОРОНТІ

ASTRO TRAVEL SERVICE

2198 BLOOR STREET W. TORONTO 9, ONT., CANADA
Tel.: 766-1118, 766-1119

в ГАМІЛЬТОНІ:
до п. Івана Коберника - Т. Волошин приймає особисто кожної середи від год. 6-ої до 9-ої вечора
New Tex Co.
244 Ottawa St. N.
Hamilton 25, Ont. Tel. 545-4450

в ОШАВІ:
до п. Софії Капій (Л. Волошин приймає особисто кожного вівтірка від 6:30 до 9-ої вечора).
Future Fuel
555 Ritson Rd
Oshawa, Ont. Tel. 728-3666

в СУДБУРАХ:
Mr. Stephan Stasiuk
368 Elm Street West
Sudbury, Ontario Tel. 673-7737

в МОНТРЕАЛІ:
Astro Travel Service (I. Oparick)
5765 Maricourt St.
St. Leonard, Montreal, P.Q.
Tel. 322-8849

в ТАНДЕРБЕЙ:
Arka Book Store
627 Simpson St.
Thunder Bay, Ont. Tel. 623-0631

в РОЧЕСТЕР, США:
W. Bilan
82 Greenlane Dr.
Rochester, N.Y. 14609 Tel.: 482-3566

в ЕДМОНТОНІ:
Astro Travel Service
10019 — 103 Ave., Edmonton, Alberta
Tel.: 423-2351

в ЛОС ЕНДЖЕЛЕС, США:
Globe Parcel Service
2841 Sunset Boulevard
Los Angeles, Calif. 90026
Tel.: 382-1568

в САСКАТУНІ:
до Paul's Music & Books
306 — 30th St. W., Saskatoon, Sask.
Tel.: 244-6072

СПОРТ

Затверджено бюджет в сумі 28.000 долярів на спортову активність „Ч. Січі"

Нюарк 6 лютого. — Тут, у власному домі, відбулися чергові 48-мі Звичайні Річні Загальні Збори УСТ „Ч. Січ", які між іншими затвердили бюджет в сумі 28.000 дол. на спортову активність своїх 9-ти ланок на діловий 1972 р. Збори відкрив голова Т-ва М. Стебельський, а дальше ведення зборами перебрала Президія в складі: М. Лебедь — голова, проф. М. Добош — заст., П. Мельник і П. Семенюк — секретарі. Згідно із звітами уступаючої Управи, мин. діловий рік пройшов для УСТ „Ч. Січ" успішно, так в ділянці виховно-спортовій, як і фінансово-господарській. Занотовано значний зріст молоді в усіх спортових ланках, число якої перевищило кількість 250, що є активна в 9-ти активних ланках. Дальше поширено навчально-виховну систему „Ч. Січі", що їх проводять провідники дружин і ланок у винаймлених залях: Мавт Вернон, Вейлзбург Гай Скул, Нюарк Коледж оф Інжінірінг, Школи Айронбавнду, і на арені в Вренч Брук Парку. Дуже успішно відбувся спортовий табір „Спортової Школи „Ч. Січі", в якому було усіх 117 юначок і юнаків з різних міст ЗСА. Вже пороблено перші кроки до влаштування цьогорічного табору, який відбудеться на протязі 3-х тижнів у липні. Із спортових осягів здобуто: футбольний чемпіонат „Премʼєр Дивізії" Шейфер Ліги Ню Джерзі, а в грах за амат. Чашу ЗСА „Ч. Січ" дійшла до півфіналу і таким чином здобула 3-тє місце країни на усіх понад 200 клюбів, що змагалися за цю Чашу. І-ша дружина здобула теж Чашу Райнгольда і Трофей Українського футбольного турніру. Подвійні чемпіонати здобула І-ша жін. відбиванкова дружина, а І-ша чол. відбиванкова дружина здобула Чашу ААЮ Ню Джерзі і була учасником першенства ЗСА в Бінгемптомі, Н. Й. і ААЮ в Клівленді. Першенства СУАСТ-Схід і УСЦАК здобули шахісти, а д-р О. Попович мав великі осяги в американських турнірах. Першенство УСЦАК-у здобув плавацький актив. Поважними успіхами можуть похвалитися ланки: настільного тенісу і тенісу. До поважного успіху Управи треба зачислити зорганізування гаківкової ланки, якої дружина вже виступає в Гаківковій Лізі Велі Скейтерс. Це одинока, під сучасну пору, українська гаківкова дружина в ЗСА. Добре наладнано була видавничо-пропагандивна ділянка. Крім постійних дописів в українській пресі і численних вісток про „Ч. Січ" в американській і етнічній пресі, пресова референтура видала чергове (8-ме) число журналу, органу Т-ва „Наш Спорт" в накладі 1.000 примірників. Це єдиний український спортовий журнал на сході ЗСА. Поза чисто спортовими імпрезами влаштовано теж великі товариські, весняну і зимову — імпрези, які принесли теж поважні фінансові доходи. Відзначено дуже прихильне ставлення українського громадянства в Північному Ню Джерзі до УСТ „Ч. Січ" доказом чого є сума пожертв на Коляду „Ч. Січі", що в цьому році становила 3.329. дол. Чистий прихід із Традиційних Спортових Вечерниць був 2.233.15 дол. Поза чисто спортовою діяльністю Управа співпрацювала в різних громадських акціях, а окремі члени Управи входили до окремих Громадських Комітетів для відзначування історичних роковин і свят. Представники „Ч. Січі" були теж учасниками десятох конвенцій зборів і засідань Американських Спортових Ліг і Асоціяцій де репрезентували Т-во і взагалі Український спорт. Із фінансового звіту виходить, що УСТ „Ч. Січ" мало усіх 24.379.04 дол. приходів і 24.268.78 дол. розходів — на спортову активність.

У господарській секції: бари і ренти принесли разом 76.640.96 дол., розходів на товари, огрівання, забезпечення, працівників бари і ін. було 66.519.39 дол. З більших сум виданих на поодинокі спортові ланки: футбольна: 6.406.34, відбиванкова жін. 695.51, чоловіча 953.82, гаківкова 1.067.43 дол. Після дискусії над звітами і уділення уступаючій Управі абсолюторії, збори вибрали нову Управу в такому складі: М. Стебельський — голова, Т. Вислоцький 1-й заст., О. Твардовський 2-й заст. і прес. рефер., проф. Б. Стефанович — корес. секр., д-р Є. Перейма — секр. прот., О. Сташків — англомовний секретар, І. Оріняк — фін секретар, П. Смук — заст., І. Глемський — касир, Л. Рузінський — збірщик вкладок, М. Лебедь — організаційний, П. Семенюк, О. Напора, В. Ткач — імпр. референтура, П. Мельник, Є. Чижович, Ю. Храневич, Т. Поліщанський — зовн. звʼязки, Г. Паливода — господар, М. Паливода — менаджер І-ї футб. дружини, В. Басняк — ІІ-ї, В. Потежний мол. юнаків, мгр І. Хамуляк — учнів, інж. А. Лапичак — І-ша жін. відб. дружина, О. Напора — ІІ-га, інж. М. Яворський — ІІІ-тя, ніж. Б. Гайдучок — І-ша чол. відб. дружина, Д. Кулик — шахи, П. Семенюк — гаківка, М. Лебедь, В. Потежний — плавання, П. Семенюк — гаківка, наст. теніс Ю. Храневич, М. Яворський — бридж, інж. Я. Ткач і О. Лебедь — лещатарство, Я. Турянський, О. Сигіда, І. Ольшанівський, Ю. Королевич — вільні члени. Контрольна Комісія: інж. Я. Потічний, д-р О. Андрущків, І. Атаманчук, Ю. Гельбіг, д-р С. Парубчак. Товариський Суд: В. Роговський, В. Матияш, А. Тимкевич, Р. Бойко і В. Будний.

На закінчення Зборів, крім затвердження бюджетів на спортову і господарську секції, прийнято ряд внесків-постанов, які між іншими мала б здійснити нова Управа.

О. Твардовський

І-ша жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січ" чемпіоном району ч. 2.

Персипені, Н. Дж. 5-го лютого — Після подвійних чемпіонатів, що їх здобула І-ша жін. дружина „Ч. Січі" в мин. двох роках: в Лізі і Чашу Ню Джерзі, двократні чемпіонки під проводом свого провідника інж. А. Лапичака, дописалися в черговому турнірі, цим разом за чемпіонат так зв. району ч. 2 (Ню Джерзі і Ню Йорк) здобувши вперше в своїй історії першенство цього району. На ці першенства прибуло усіх 15-ть чолових клюбів цього району, які були поділені на 3-ри групи: одна „А" кляса і дві „Б" кляси. „Ч. Січ" виступала в „А" клясовій групі, в якій систему „равид робін" перемогла усіх своїх суперниць по 2:0 сетів і таким чином здобула трофей та чемпіонські емблеми турніру. Між численними глядачами, що прибули на ці змагання було ряд членів Проводу Відбиванкової Асоціяції ЗСА комішенер району Сократ Мозе і редактор відбиванкової газети „Спайкен Серве" та відбиванкового річника „Волейбол Офішіял Гайд", в якому буде поміщена знимка наших чемпіонок та згадка про їхні осяги. Представляємо склад наших чемпіонок: О. Крочак, О. Ярош, Л. Сигіда, Р. Сорочко, Т. Дуяль Л. Мельник, Х. Клапіщак. Менаджер і тренер інж. А Лапичак.

Кінцевий показник табелі турніру

		точок
1.	„Ч. СІЧ"	8:0
2.	Гренд Сентрал, Н. Й.	5:3
3.	Статен Айленд В. К.	3:5
4.	„Курса" Ню Брансвік	3:5
5.	УВКА Ровей, Н. Дж.	2:8

Футбол

„Чорноморська Січ" — „Інтер-Джуліяна", Н. Й. 2:0

Петерзон 4-го лютого — Другу за порядком — переможну в сімковому турнірі Шейфера „Ч. Січ" здобула в чергових змаганнях з сильною дружиною „Інтер-Джуліяна", яка досі не пройшли жадних змагань о цього турніру. Не зважаючи, на передзмагові коментарі в місцевій пресі, в яких спортові репортери фаворизували на переможців „непереможних" італійців, ок. 1.500 глядачів на трибунах Армогі любувалися, цим разом, гудовою грою українських футбалістів, які не поступалися: технікою, швидкістю і завзятістю італійцям на противагу ініціятиву, а „бомбардир" „Ч. Січі" — Михайло Фарміга стрілив 2 голі. На відзначення за цю важливу перемогу, заслуговують: воротар П. Лісевич, оборонці Пацків і Касіяненко та прочі, на більшости акцій на полі дружини в цій грі — Володимир Каздоба. В наладі відзначилися М. Фарміга і Мацкевич. Після 5-ї рунди розгривок в показнику табелі гор веде клюб Пассейк „Санта Крос" з відношенням 9:1 точок. Дальші місця займають: „Інтер-Джул. і „Рома" по 8:2, Елизабет СК 7:3, Греко-Амер. СК, Н. Й. 6:4, „Ч. СІЧ" 4:6, „Гунгарія", Н. Й. і Гарфілд Італіян по 3:7, Геледон Ілісон СК 2:8 і Айріш - Амерікенс 0:10.

О. Твардовський

„Хроніка поточних подій" інформує про проведені в 1971-му році арешти й суди

(Закінчення зі стор. 1-ої)

року народження. Це був його другий арешт. Вперше Лупиніс був засуджений Верховним Судом УССР в 1956 році на шість років увʼязнення в таборах суворого режиму за статтею 62-ою КК УССР. В Дубровлазі його засуджено додатково на 4 роки увʼязнення (за цю невідомо). Звільнений в 1967 році, вернувся додому в тяжкому стані здоровʼя, в супроводі табірного лікаря і був зарахований до першої групи інвалідности (параліч ніг). До другого арешту працював адміністратором обласного відділу Музичного Хорового Товариства. 22-го травня 1971 року біля памʼятника Т. Шевченкові, під час відзначування 110-их роковин перевезення тіла Т. Шевченка з Петербургу на батьківщину, Лупиніс читав вірші. На другий тиждень був арештований в обвинуваченні за статтею 62 КК УССР. Під час обшуку були забрані в нього тільки його власні твори. В жовтні 1971 був відправлений для стаціонарно-судової експертизи у психіятричну лікарню ім. Сербського у Москві. Визнаний психічно хворим. Діягноза: схізофренія. Слідство ведуть старший слідчий республіканського КГБ Берестовський і слідчий Прохоренко. Двоє свідків заявили, що Лупиніс давав їм читати праці Сахарова. До справи долучені фотокопії статтей Сахарова, вибрані з архіву КГБ. Суд над А. Лупиносом мав відбудися з початком грудня 1971.

Програма перебування президента Ричарда Ніксона в комуністичному Китаї

Вашингтон. — Від 17-го до 28-го лютого 1972 року президент Ричард Ніксон з дружиною та супроводом перебуватиме в подорожі. Він відлетів 17 лютого з військової бази Ендрюз до Гаваїв на острів Оагу, а 19 і 20 перебуватиме на острові Гуам. На понеділок 21-го лютого призначене прибуття Президента до Пекіну, об 11:30 дня за пекінським часом — неділя, 10:30 за нюйорським часом. Там на летовищі відбудеться офіційна зустріч із китайськими провідниками, а потім обід у великій Народній Залі. На дні 22-25 лютого визначено: зустрічі з провідниками Китаю, відвідини Великого Китайського Муру, відвідини гробниці династії Мінґ та „Забороненого міста", а також бенкет. 26-го президент Ніксон відлетить на китайському літаку до Ганчжоу, де відбуде прогулянку по Великому Озері та буде на бенкеті, що його влаштує революційний Комітет провінції Чжецзян". 28-го лютого Президент відлетить до Шангаю, де він буде на виставі китайського театру, відвідає промислову Виставку та буде гостем на обіді, влаштованому „Шангайським Революційним Комітетом". Того ж дня президент Р. Ніксон з оточенням відлетить з Шангаю через Північний полюс до Енкораджу на Алясці, звідки, після зупинки — до Вашингтону.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ Братства св. о. Миколая, Відділ УНСоюзу ч. 127 в Бофало, відбудуться, як було поголошено, в неділю, 20-го лютого 1972 р. о год. 6-ій, а не 3-ій, як було пляновано. Братство змінило час зборів з уваги на свято 80-річчя Верховного Архиєпископа Йосифа, яке відбудеться в тому самому дні від 3-ої години по полудні почінаючи. Управа Братства прохає всіх членів прибути на збори, а всіх громадян, які зацікавлені в членстві та в забезпеченні в УНСоюзі, прибути на збори, як бажані гості, після свята Верховного Архиєпископа.

Про наукові досягнення наших професорів

(Закінчення зі стор. 2-ої)

в південних стейтах, де живе дуже мало українців, українська спільнота в Америці має в особі проф. Жилн мав гідного представника української науки й української справи. Більша частина доповідей, які він мав на конференціях американських мовознавців у таких центрах, як Юстон, Тексас, Далтас, Мемфіс, Тен., Н. Орлінс, Люїзіяна, Луббок, Тексас, була присвячена українській тематиці. Хочеться згадати хоч про деякі з них: „Українська версія Дон Жуана", „Кассандра" Л. Українки „Українська версія Енеїди", Соціяльні аспекти творів Коцюбинського. Коли до цих доповідей додати ще доповіді з українською тематикою, що їх проф. Жила мав на конференціях у Чікаго і Ню Йорку та в Европі на міжнародних конференціях, вийде поважна кількість, якою небагато наших професорів може похвалитися. Тут треба ще згадати, що проф. Жила має докторат з Українського Вільного Університету, і університети південних стейтів це квестіонують, його вартості. Професійно компетентністю, з організаційним хистом та особистою культурою і тактом д-р Жила виробив собі престиж і репутацію, до якої нелегко доходять навіть професори народжені в Америці.

Коли подивитися на довгий спис, на якому подані заголовки 22-ох доповідей, виголошених на різних наукових конференціях, і на чотири томи незвичайно старанно й атрактивно виданих „Просідінґс" (568 стор), які, крім наукових статтей фахівців порівняльної літератури, включають і передмови їхнього головного редактора, проф. Жили, не можна не подумати з гордістю, до яких успіхів може дійти наша людина завдяки своєму хистові й наполегливій праці.

Н. Н.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 18-го ЛЮТОГО 1972 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 170 Відд. о год. 6 веч. в УНДомі Проситься чл. прибути. Управа на 1972 р.: Н. Зубрицький, гол., П. Мелень, заст., Д. Дидик, секр., В. Гадевич, заст., С. Микитюк, кас., І. Вішка, заст. М. Попович і І. Тинда — Контр. Ком. — Управа.

НЕДІЛЯ, 20-го ЛЮТОГО 1972 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. Управа на 1972 р.: Інж. В. Янів, предс., П. Кашевський, скарб., К. Минько, заст., о. П. Мелех, секр., Тереса Споловин, заст. П. Вілінський, В. Дитиняк і інж. О. Граб — Конт. Комісія. — Секретар.

МІЛВІЛ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 347 Відд. о год. 12:30 по пол. в церковній залі св. апп. Петра і Павла, 47 Сентер Гров Рд. На порядку: звіти уступаючої управи, дискусія над звітами і вибір управи на 1972 р. Проситься чл. прибути. — Т. Сущик, гол., Ф. Сигур, секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Т. Шевченка 64-ий Відд. о год. 2-ій попол. у Віннерського, 482 Мейн вул. Проситься чл. прибути. — І. Бурний, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 206 Відд. о год. 1-ій попол. в парафіяльній залі, 74 Гаррис Аве. Є важні справи, тому проситься чл. прибути. — Управа.

ЧИКАГО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія 379-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в Союзовому Домі, 841 N. Western Ave. На порядку: відкриття, звіти управи та Контр. Комісії, дискусія, вибір управи на 1972 р. Проситься чл. прибути. — Б. Кашуба, предс., Ф. Денега, кас., М. Семків, фін. секр.

АЛЛЕНТАВН, Па. Річні збори Б-ва св. Михаїла 147-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Параф. Центру, 803 Норт Фронт вул. Проситься чл. прибути. — І. Гуцайлюк, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій попол. в УНДомі, 237 Гоуп Аве. Проситься чл. прибути. Нова Управа на 1972 р.: І. Блиха, предс., п-ні Варвара Тижбір, заст., П. Головачук, фін. секретар, Н. Михайлишин, скарб., В. Марущак, рек. секретар. Опік. хворих С. Задорожний, С. Андрусишин. Прапорщики: С. Коваль, П. Жолондик. Мужі довір'я: М. Коцюрко, М. Лихачевський. Господар — І. Хомко. Контр. Комісія: проф. І. Рудакевич, гол., Т. Тижбір і П. Вразніченко — члени: — В. Марущак, рек. секр.

БРИДЖПОРТ, Конн. Збори Т-ва Укр. Січ 59 Відд. о год. 2-ій попол. в УНДомі, 500 Таллет вул. Проситься чл. прибути. Управа на 1972 р.: С. Гуменюк, предс., К. Котило, заст., М. Галькевич, фін. секр., Т. Сливінський, рек. секр., В. Макійчик, кас. Контр. Ком.: М. Стахів, Я. Гура, В. Пелещук. Опік. хворих: С. Котило, В. Сливінський. Мужі довір'я: С. Гуменюк, М. Галькевич, Т. Сливінський. Збори відбуваються третьої неділі в місяці. Адреса секретаря: Michael Halkewicz, 245 Fulton Ave., Brigeport, Conn. 06606. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 25-го ЛЮТОГО 1972 р.

ЧИКАГО, Ілл. Річні загальні збори ім. А. Шептицького 131 Відд. при ООЧСУ та СУМА о год. 7:30 веч. в домі СУМА, 2457 Вест Чикаго Аве. Проситься чл. прибути. — Управа.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА МАРІЯ ЛЕВАНДОВСЬКА, — членка УНС Відд. 247 Б-ва св. І. Хрестителя в Вілмінгтон, Дел., померла 23 листопада 1971 р. на 57 р. ж. Нар. в Вілмінгтон, Дел., і стала членкою УНС в 1948 р. Полишила в смутку мужа Лева, 3-ох братів: Чарла, Михайла і Івана, 2 сестри: Катерину і Марію. Похорон відбувся 27 листопада м. р. на Катедральному цвинтарі. в Вілмінгтон, Дел.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА КУНЬО, — членка УНС Відд. 221 Б-ва св. Стефана в Чікаго, Ілл., померла 11 листопада 1971 р. на 84 р. ж. Нар. в с. Ілинці, Україна, і стала членкою УНС в 1923 р. Полишила в смутку 2 сини: Івана і Михайла, 3 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 20-го листопада м. р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаго, Ілл.

Вічная Їй Пам'ять!

Т. Шикула, секр.

АНАСТАЗІЯ СІНЦЬКА, — членка УНС Відд. 226 Т-ва Л. Українки в Денвер кол., померла 29 вересня 1971 р. на 80 р. ж. Нар. в с. Халов, Україна, і стала членкою УНС в 1918 р. Полишила в смутку мужа Василя, доньку Анну, 3 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 1 жовтня м. р. на цвинтарі Фермонт, Денвер, Кол.

Вічная Їй Пам'ять!

М. Кальба, секр.

ОЛЕКСАНДЕР КОК, — член УНС Відд. 379 Б-ва св. Юрія в Чікаго, Ілл., помер 13 листопада 1971 р. на 66 р. ж. Нар. в с. Новосілка, пов. Підгайці, Україна, і став членом УНС в 1951 р. Полишив в смутку дружину Анну, 2 доньки, 8 внуків. Похорон відбувся 16 листопада м. р. на цвинтарі св. Миколая в Legden Township, Ill.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Семків, секр.

ІВАН ЛУКАШКЕВИЧ, член УНС Відд. 209 Б-ва св. Михаїла в Картерет, Н. Дж., помер в листопаді 1971 р. на 74 р. ж. Нар. в Угнові, пов. Рава Руська, Україна, і став членом УНС в 1931 р. Полишив у смутку дружину Марію, сина Гоні, доньку, 3-ох внуків і брата Грицька. Похорон відбувся 13 листопада 1971 р. на цвинтарі Rosehill, Linden, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Ст. Митлага, секр.

КАТЕРИНА ТОМЧУК, членка УНС Відд. 373 Т-ва Любов в St. Louis, Mo., померла в жовтні 1971 р. на 78 р. ж. Стала членкою УНС в 1935 р. Полишила в смутку сина Майка і доньку Анну. Похорон відбувся на цвинтарі Resurrection в Ст. Луїс, Мо.

Вічная Їй Пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ ХОВАНЕЦЬ, член УНС Відд. 102 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Клівленд, Огайо, помер 28 листопада 1971 р. на 55 р. ж. Став членом УНС в 1955 р. Полишив у смутку дружину Єву доньку Інґрез, сина Богдана та внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Н. Бобечко, секр.

СТЕФАН ВАТРАЛИК, член УНС Відд. 234 Т-ва Запор. Січ в Елизабет, Н. Дж., помер 1 грудня 1971 р. на 23 р. ж. Нар. в Ашафенбурзі, Німеччина і став членом УНС в 1957 р. Полишив у смутку батька, матір, 3 сестр і брата. Похорон відбувся 4 грудня 1971 р. на Rosehill Cemetery, Linden, J.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Іваник, секр.

Український Народний Союз

— проголошує —

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ на академічний рік 1972-73

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу, до якої входять представники НТШ, УВАН, СУСТА та УНС, студентам визнаних каледжів та університетів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі їх студійних досягнень (поступу в науці), потреби фінансової допомоги та активности в громадському та студентському житті.

Подання слід вносити до 31-го березня 1972 року на окремих друках, по які слід звертатися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 6703. Тарзан погрожує злочинним обманщям

SERGIO! DON'T WE HAVE ONE BULLET LEFT... FOR HIM!

HE'S GOT ZUD'S GUN, SERGIO!

THE MAN WHO POINTS ME AN EMPTY GUN ... ZUD IS DEAD! BUT GIVES ME LIVE BULLETS FOR EACH OF ...

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

Серго! Чи не маємо одного набою залишеного — на нього?

Серго! Він дістав кріс Зуда!

Чоловік, який зверне проти мене кріс — порожній чи набитий — згине! Зуд не живе! Але його кріс дає мені гострі кулі — на кожного з вас!